

La mulți ani, REPUBLICĂ ROMÂNĂ!

sacră întrupare a luptei și jertfei înaintașilor, tărîm al muncii, libertății și demnității împlinite,
patrie vesnic înfloritoare prin truda și iubirea noastră și a urmașilor noștri

flacăra

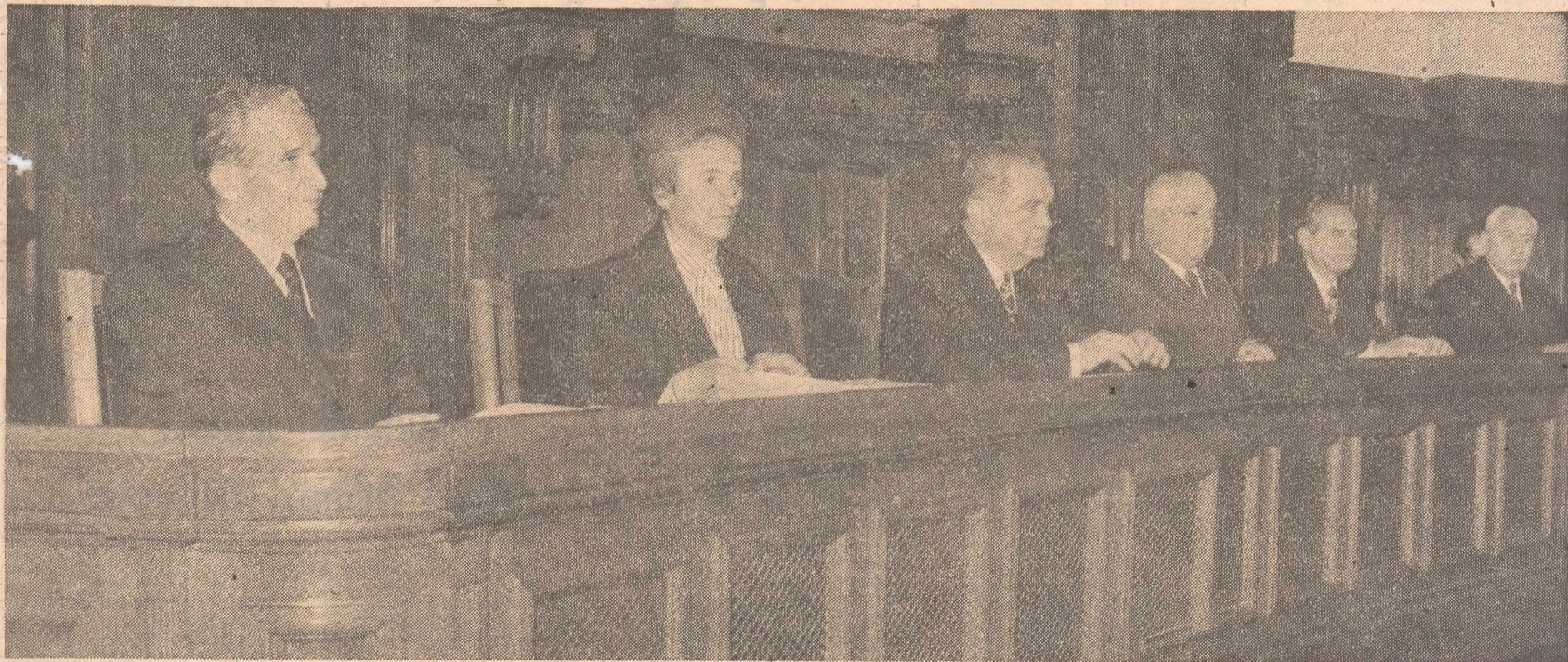
anul XXXVI
(1 697)
SIMBATA
26 decembrie
1987

Saptaminal editat de Frontul Democratiei și Unității Socialiste

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu

Sesiunea solemnă a Marii Adunări Naționale

consacrată celei de-a 40-a aniversări a proclamării Republicii

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a avut loc, joi, 24 decembrie, sesiunea solemnă a Marii Adunări Naționale consacrată celei de-a 40-a aniversări a proclamării Republicii, eveniment de deosebită însemnătate care a marcat o nouă etapă în istoria patriei, trecerea la făurirea orînduirii socialiste în România.

Desfășurată în climatul de puternică angajare patriotică, de intensă și rodnică activitate creatoare în care oamenii muncii, întreaga națiune au trecut, cu însuflețire,

la îndeplinirea importantelor hotărîri adoptate de Conferința Națională a P.C.R., sesiunea solemnă consacrată aniversării Republicii, sărbătoare scumpă întregului nostru popor, s-a constituit într-un vibrant omagiu adus gloriosului Partid Comunist Român, continuatorul celor mai înaintate tradiții ale luptei revoluționare din țara noastră, sub conducerea căruia și-au găsit împlinire aspirațiile supreme de libertate, independență, pace și progres ale poporului nostru.

În acest înălțător moment aniversar, au fost reafirmate vibrant sentimentele de ne-

țărîmă dragoste, de aleasă stimă și profundă prețuire ale tuturor cetățenilor țării față de secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cărui pilduitoare viață și activitate revoluționară s-au împletit strîns cu lupta eroică a partidului, a poporului, pentru făurirea noului destin, socialist și comunist, al patriei.

La sesiunea solemnă au luat parte, ca invitați, conducători de instituții centrale, organizații de masă și obștești, reprezentanți ai vieții noastre științifice și culturale, oameni ai muncii din mari unități economice ale Capitalei.

Erau prezenți șefii misiunilor diplomatice acreditate la București, precum și corespondenți ai presei străine.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au fost întâmpinați cu multă căldură și însuflețire de participanți.

Președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Nicolae Giosan, a declarat deschisă sesiunea solemnă consacrată celei de-a 40-a aniversări a proclamării Republicii.

În legătură cu această aniversare, tovarășei Elena Ceaușescu i-a fost adresată, cu deosebit respect, invitația de a lua cuvîntul de la înalta tribună a sesiunii

solemne a forului legislativ suprem al țării.

În aplauzele celor prezenți, a luat cuvîntul tovarășa Elena Ceaușescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, președintele Consiliului Național al Științei și Învățămîntului.

Urmărită cu deosebit interes, cuvîntarea a fost subliniată în repetate rînduri cu vii și îndelungi aplauze.

Ședința solemnă a luat sfîrșit într-o atmosferă entuziastă, de puternică vibrație patriotică. S-a scandat cu înflăcărare „Ceaușescu - P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!", „Ceaușescu - România, pacea și prietenia!", „Ceaușescu - La mulți ani!".

Aniversarea mărețului eveniment a pus în lumină hotărîrea fermă, de neclintit, a întregului nostru popor de a acționa, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru îndeplinirea neabătută a obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea și Conferința Națională ale P.C.R., pentru înălțarea țării pe culmi tot mai înalte de civilizație și progres, pentru afirmarea cu putere în lume a patriei noastre libere, demne și înfloritoare - Republica Socialistă România, care intră în cel de-al cincilea deceniu al existenței sale.

in pagina 3

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

la Plenara Consiliului Național al Frontului
Democrației și Unității Socialiste

Plenara Consiliului Suprem al Dezvoltării
Economică și Sociale a României

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale
comentarii în pagina 2

in paginile 4-5

Cuvîntarea tovarășei ELENA CEAUȘESCU

Temeiurile unității noastre

Trăsătura definitorie a societății românești în aceste patru decenii de Republică o reprezintă deplina unitate a tuturor cetățenilor patriei, indiferent de naționalitate, a întregului nostru popor în marea operă a prefacerilor revoluționare petrecute în acest răstimp. Desigur, în momentul cuceririi puterii de stat de către popor și pentru popor, unitatea națională era un fapt istoric întemeiat și legiferat prin marele act de la 1 Decembrie 1918. Dar anii puterii populare au conferit acestui legitim fapt al istoriei un conținut politic, social și economic prin care unitatea națională a devenit o trăsătură lăuntrică a întregii societăți și un fapt de conștiință al fiecărui cetățean al patriei.

Coordonata politică a manifestării unității de gândire și acțiune a întregului popor a reprezentat-o nimic altceva decât posibilitatea ca fiecare cetățean să participe la exercițiul puterii nou instalate acum 40 de ani. Din această exigență genuină însăși noii orinduirii de stat a decurs și s-a amplificat în timp complexul proces de democratizare a societății, proces care s-a materializat în ultimele două decenii într-un cadru democratic la scara întregii națiuni, într-un ansamblu organizatoric și social menit să pună în valoare disponibilitățile creatoare și participative ale întregului popor.

Coordonata socială a unității întregului popor în jurul partidului cuprinde totalitatea aspectelor, inițiativelor, realizărilor menite să consfințească egalitatea deplină între toți membrii societății, în calitatea lor de producători, proprietari și

beneficiari ai întregii avuții naționale. Consacrată drept principiu constituțional, egalitatea socială a căpătat acoepere deplină în realitatea condițiilor de muncă și viață create în Republică, acționând, de asemenea, ca un factor lăuntric de unire a eforturilor tuturor spre împlinirea felurilor și aspirațiilor comune.

În sfârșit, temeiul fundamental al unității îl reprezintă factorul economic, politica susținută consecvent de partidul nostru pentru dezvoltarea economică a tuturor județelor și zonelor patriei. La două decenii de la proclamarea Republicii, în 1968, se ajunsese ca 7 județe să aibă o activitate economică de până la 20 miliarde lei, 27 de județe — între 20 și 40

miliarde, 6 județe — între 40 și 60 miliarde și numai unul cu activitate economică între 60 și 80 miliarde. Situația în acest an jubiliar al Republicii este că numai un județ are activitate economică între 40 și 60 miliarde, în timp ce 8 județe au între 60 și 80 miliarde, 17 județe — între 80 și 100 miliarde și 15 județe cu activitate economică de peste 100 miliarde lei. „Aceasta demonstrează cu puterea faptelor de netăgăduit justetea politicii partidului nostru privind dezvoltarea armonioasă a forțelor de producție în întreaga țară — ca factor hotărâtor al întregii dezvoltări, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la Conferința Națională. Tocmai pe această

bază, a repartizării juste a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, a amplasării și dezvoltării lor echilibrate, precum și a producției pe locuitor, am asigurat condiții pentru manifestarea deplinei egalități în drepturi pentru toți cetățenii patriei noastre, dezvoltarea puternică de noi centre industriale, de noi orașe și localități industrial-agrare”.

Unitatea poporului nostru, a tuturor cetățenilor patriei, indiferent de naționalitate, în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este corolarul luminos al acestor patru decenii de Republică, este argumentul strălucitor al demnității noastre naționale în acest convulsivat sfârșit de secol. Deprinzind de-a lungul întregii sale existențe prețioasă învățătură a istoriei, că în unire îi stau și mărirea, și puterea, poporul român a putut să-și făurească în anii socialismului motivațiile fundamentale ale unității sale de gândire și acțiune, spre propria-i propășire, spre o viață liberă și demnă. Așa cum sublinia secretarul general al partidului în Raportul prezentat Conferinței Naționale, „aici, de mai bine de 2000 de ani, înaintașii noștri au îndurat multe greutăți, dar le-au învins, nu s-au plins de greutăți, au luptat să-și făurească națiunea, un stat unitar. Aici este locul fiecărui cetățean român, fără nici un fel de deosebire! Un loc cinstit de munca fiecăruia, un loc luminat prin truda tuturor.

OCTAVIAN ȘTIREANU ■

clădim România de mâine

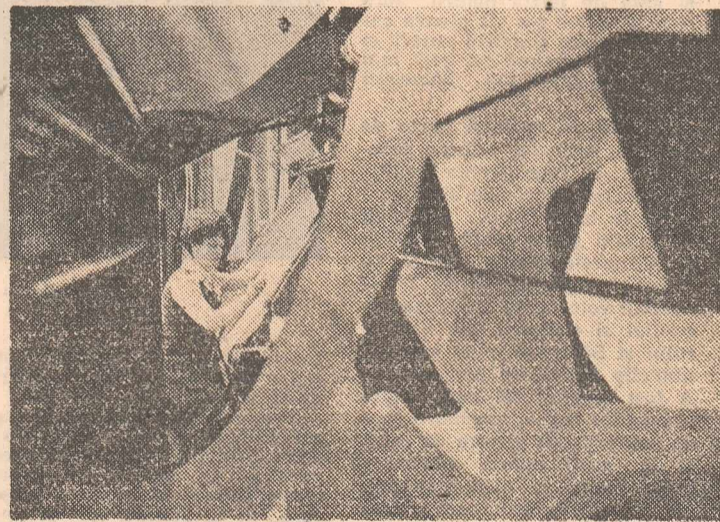
Sistematizarea — o nouă calitate

Un punct distinct pe ordinea de zi a Conferinței Naționale a partidului, care va rămâne, înțeleg bine, punct de referință pentru geografia istorică a României, l-a constituit sistematizarea teritoriului țării, a tuturor localităților. Poate ne întrebăm de ce?, dat fiind faptul că nu este prima, oară cind foruri supreme ale partidului nostru iau în dezbateri această vastă operă socială, cu debut, după Congresul al IX-lea, mai exact, în 1968, odată cu noua împărțire administrativ teritorială. Răspunsul îl aflăm în capitoul afectat problemei, atit în Raportul secretarului general, cit și în lucrările și dezbaterile din plen și din secțiuni.

Ca unul dintre cei investiți cu responsabilități în destinele unui oraș, mă simt dator să studiez în profunzime problemele ce s-au ridicat pentru a înțelege aspectele noi, direcțiile și orientările de bază ale etapei actuale și de perspectivă în domeniul sistematizării. Ca vicepreședinte al Consiliului popular orașenesc Cîmpeni, am de 10 ani în obligațiile de serviciu participarea la elaborarea și transpunerea în operă a schiței de sistematizare, în respectul concepției secretarului general al partidului, de a asigura locuitorilor noștri un cadru de muncă, de viață civilizată și modern. Am înțeles limpede din Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferință că și în acest domeniu trebuie pusă mai multă ordine, că sistematizarea comportă și ea o nouă calitate. Ea nu ține doar de arhitectură, este un concept complex în programul atotcuprinzător al dezvoltării țării, economice, sociale, culturale. S-a construit uneori la întâmplare, s-a construit uneori făcînd risipă de pămînt, de spațiu constructibil.

Dar să rămîn în Cîmpeniul nostru. Mișcarea lui către con-

diția reală de oraș a început în 1970, odată cu intrarea în funcțiune a primei capacități de producție industrială de nivel republican, menită să valorifice bogăția naturală a zonei — lemnul. Deci, prima capacitate a întreprinderii de prelucrare a lemnului Cîmpeni. Atunci a apărut și gîndirea schiței de sistematizare. Cum și unde amplasăm platforma industrială? Ea trebuie să asigure accesul rapid și economic al materiilor prime, al apei industriale, al muncitorilor, să nu polueze orașul, să nu ocupe cu construcțiile și depozitele suprafețe prea mari, să lase loc pentru evoluțiile ulterioare etc. A și ajuns, doar în cîteva ani, de șase ori mai mare, are încă șase fabrici, între care două destinate prelucrării superioare a lemnului, pentru mobilă și, mobilă stil. Tot astfel s-au gîndit lucrurile și cînd a luat ființă întreprinderea de tricotaje care, alături de unități ale cooperatiei meșteșugărești și de producție, achiziții și desfacere a mărfurilor au adus în Cîmpeni peste două mii de locuri de muncă. Din 1976 pînă azi, populația orașului a crescut de la 7500 la peste 9000 locuitori. De aici nevoia de locuințe. De aici și întrebarea responsabilă: unde și cum construim? Și-au pus-o arhitecții de la Centrul județean de proiectări Alba, ne-am pus-o și ne-o punem noi, cei de la primăria orașului. Nu-i ușor să răspunzi. Am construit un cartier nou — Oituz — cu circa 800 de apartamente, iar de doi ani am „atacat” zona centrală, în total ajungînd la 1000 de apartamente. Respectînd indicațiile și normele privind sistematizarea, perimetrul construit al orașului Cîmpeni nu depășește 100 de hectare. Platformele industriale — una nouă a apărut în ultimii ani, de industrie alimentară —, s-au amplasat, cum spuneam, riguros, pe spații bine alese și la distanțe convenabile. Sistematizarea implică numeroase și numeroase fațete ce trebuie judecate în ansamblu și fiecare în parte. Sistematizarea fiind un organism viu, anatomia intimă a unei localități, mai plastic așa zice, rețeaua ei sanguină. Spitalul, școlile, grădinițele, spațiile comerciale, cinematograful, spațiile verzi, spațiile de destindere, piața agro-alimentară, piața civică, gara, autogara, sint tot

alte funcții complementare și tot atîta poli de atracție care nu se pot fixa la întâmplare. Ca și rețelele subterane pentru toate dotările confortului modern (conducte pentru alimentare cu apă, canalizare, telefonie, cabluri electrice ș.a.m.d.) ce țin tot de sistematizare.

O idee majoră o noilor prevederi sublinia de deosebire de tovarășul Nicolae Ceaușescu, este aceea a păstrării personalității localităților, a armonizării noilor construcții cu cadrul natural, cu dimensiunea orașelor, cu tradițiile zonei și ale localității. În consecință, și la Cîmpeni ne-am revizuit concepția și am avansat în construcție clădiri mai joase, cu parter și două etaje, la parter cu spații comerciale, iar subsolurile fiind utile pentru locuitor. Elementele de fațadă și de arhitectură vin să valorifice tradițiile casei țărănești din zona Țării motilor, renunțînd la acele terase plate, uniforme și nepotrivite cu o regiune de munte.

Conferința Națională din decembrie 1987 ne-a adus astfel orientările și precizările de o mare importanță pe care toți le așteptăm, pentru dezvoltarea localităților. În sinteză, am reținut trei idei fundamentale: sistematizarea este un concept eco-

nomico-social și nu doar arhitectural: să avem grijă de pămînt: să construim durabil și frumos cadrul de viață al oamenilor.

GHEORGHE CĂMPEANU ■
vicepreședinte al Consiliului popular al orașului Cîmpeni

Conștiință și datorie

Mă urmărește o scenă din metrou. Nu era prima oară cînd o văd. Dar mă emoționează prin unicitatea gestului, deși se repetă de milioane de ori. Un copil de 7—8 ani se sprijină de o bară din vagon, iar mama își trece mina protectoare după umărul lui. Nu este nici un pericoid, dar ea e acolo, menirea ei e să preintîmpine, să ocrotească, să-l ducă acasă teafăr.

(Continuare în pag. 10)

Flacăra

PENTRU MINTE, INIMĂ ȘI LITERATURĂ

Omagiu Republicii - Geta Mermeze

Republica - Vasile Pop Negreșteanu

POEM PENTRU PATRIE

Pământ străbun

Intru mulți ani iubită țară,
pământ străbun lumina te-nfloare,
sămînța plină-n brazda ta răsară
și pruncii tăi mereu să ridă-n soare.

Din moși strămoși e datina la noi
să facem celor dragi din inimă urare,
cu sufletul curat ca un altoi
inmugurit la ceas de sărbătoare.

Intru mulți ani Republică - izvor
de pace pururi glia ta să fie
și drumul cit mai drept spre viitor

durind din veșnicie-n veșnicie ;
Intru mulți ani iubită Românie,
intru mulți ani iubit conducător !

VIOREL VARGA ■

Sub flamuri de partid, Republicii colonne de lumini

S-a constituit, într-un timp relativ scurt, un veritabil tezaur de artă puternic racordată la marile evenimente politice ale țării, prilej cu care prestigioase spații ale sălii Dalles au găzduit, de-a lungul vremii nu doar o sumă de lucrări grupate tematic, ci imaginea însăși a țării, a uriașelor prefaceri ce-i ctreieră devenirea de sine, a noului său chip, așa cum îl simt și îl văd artiștii plastici. Sint, de fapt, gânduri pe care le-am formulat și cu alte ocazii și asupra cărora revenim, iată, scotind în evidență caracterul militant, puternic angajat al artiștilor care în aceste zile, de aleasă sărbătoare, - în cinstea lucrărilor Conferinței Naționale a partidului și a celor 40 de ani de la

proclamarea Republicii - au populat simezele sălii Dalles cu o amplă suită de lucrări prezidate de un inspirat generic: „Sub flamuri de partid, Republicii colonne de lumini“.

Semnificative și pregnante sint strădaniile tuturor creatorilor de-a surprinde, ca element central al compozițiilor lor, imaginea omului contemporan, a constructorilor marilor cititorii ce innobitează epoca de glorie și răsunătoare succese ce poartă numele celui mai iubit fiu al poporului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Săpat în marmoră, turnat în bronz, înveșmîntat în lumină și culoare, omul zilelor noastre, făuritorul bunurilor materiale și spirituale, ni se înfățișează în toată impunătoarea sa per-

sonalitate. I se citesc pe chip hotărîrea, clarviziunea, dirzenia și cutezanța, convingerea fermă că geniul său creator va înălța patria pe noi culmi de civilizație și progres.

Emanind un ardent și amplu patos revoluționar, scaldată de-acea strălucitoare lumină a izbîndei, a visului implinit în faptă, mobilizatoare în cel mai adinc înțeles al cuvintului, uriașă frescă din care se-alcătuieste chipul însuși al patriei este mărturia de suflet și de totală adeziune a artei plastice, a artiștilor ce și-au făcut o datorie de onoare din bucuria de-a slăvi prezentul de aur al țării noastre.

VICTOR NIȚA ■

Artistul - conștiință a epocii sale

Al. Andrițoiu

Adeziunea la o artă militantă

Am cunoscut, în tinerete, prin orașele Transilvaniei, intelectuali de cultură vastă și solidă, enciclopediști renumiți, profesori de mare prestigiu în orașele lor și la universitățile pentru care își pregăteau candidații. Ei bine, toți aceștia la un loc erau mari patrioți, cu adică responsabilitate față de societatea în care trăiau, iar după Eliberare au trecut total și neșovăielnic la credința noastră, la epopeea revoluției socialiste. Ei nu au văzut niciodată în cultură un fapt gratuit ci unul educativ, angajant și formator de conștiințe.

Țin minte că încă de pe băncile școlii primare, învățătorii de înaltă ținută pedagogică și civică, sub îndrumarea cărora deschideam ochii mari către lume (al meu, dar și al fiului meu, a fost Iuliu Gavriletea) ne alegeau poeziile sau bucățile de

proză din Alecsandri, Eminescu, Coșbuc, Vlahuță, St. O Iosif cele mai pătrunse de dragostea de țară, de oamenii și locurile ei. - nu numai din manuale ci și direct de la sursă.

Nici nu s-a putut și nici nu se poate în alt chip. Pentru toate țările lumii, cultura a fost combustie și orizont de cînd au avut conștiința existenței lor istorice. Pentru țările mici și așezate la răscruce de vînturi, cu atît mai mult. Iar în cazul României - cu prisosință. Căci încă din folclor desprindem etapele de evoluție ale poporului român, campaniile sale de luptă, - pînă aproape de noi, în războaiele moderne. Iar literatura cultă participă activ la pregătirea și desfășurarea tuturor marilor etape politice și sociale, de la 1821 la 1848, de la

(Continuare în pagina 14)

Nicolae Corjos

Sunetul pur al sincerității

Un fapt îndeobște cunoscut, care nu mai necesită aproape nici un fel de argumentări fastidioase este acela că a șaptea artă - cea mai tinăra între arte! - are, încă de la început, un impact cu totul deosebit în conștiința oamenilor, că ea acționează ca un subtil, eficient instrument formator. Decurge de aici, firește, existența unei responsabilități, la rîndul ei deosebite, care ridică noțiunile de artă și conștiință la rangul de repere esențiale în orice activitate cu intenție artistică.

Mă număr printre regizorii care au avut șansa unei ucenicii îndelungate atît în filmul artistic, cît și la cel documentar. Faptul nu ține numai de destinul meu personal, ci cred că exprimă și o relație definitorie pentru arta filmului în general. Consider de aceea că documentarul - ea spe-

cie cinematografică hrănită de priza directă la real - nu este altceva decît veriga de legătură și de control în același timp dintre film și viață. Toți colegii mei care au cunoscut documentarul ca profesioniști cred că se pot declara marcați pentru totdeauna de această experiență. O conștiință a adevărului devenit artă, a fragmentului de realitate care trebuie să vorbească, prin mijlocirea artei, în primul rînd conștiinței spectatorului, o conștiință a misiunii imediate a artei filmului, de a reflecta dimensiunile și liniile de forță ale contemporaneității - sint consecințe firești ale profesiei de „documentarist“, cum o numim noi. Am păstrat, ca pe o achiziție de preț, în tot ceea ce am făcut ulterior în domeniul fil-

(Continuare în pagina 14)

Ca în fiecare an cînd luna decembrie își întinește bătaia inimii cu sărbătoreasca stare de intrare într-o nouă dimensiune și ființa umană își face firescul rezumat al anului săvîrșit sub semnul pașnic al muncii și creației, pregătindu-se astfel pentru noile victorii care o așteaptă, revista noastră, ca orice organism spiritual, privește în urmă la succesele literare, plastice, cinematografice cu sentimentul că frumusețea omului este o dimensiune necesară a istoriei sale, cu vitala încredere în destinul viitor al artei în patria noastră și pe planeta noastră. La mulți ani !

Valoarea supremă — forța creatoare

Festivalul național Cîntarea României conceput ca o șansă maximă de afirmare a întregului potențial creativ al poporului român în toate domeniile vieții materiale și spirituale pune în practică viziunea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, atunci cînd definește obiectivele prioritare ale edificării noii societăți socialiste: „Menirea istorică a socialismului este nu numai de-a elibera omul de asuprire și exploatare, de a asigura bunăstarea lui materială, ci de a făuri o civilizație spirituală superioară care nu se poate realiza decît prin formarea unui om nou, cu o înaltă conștiință și pregătire culturală și profesională, cu un profil moral politic înaintat”.

În Festivalul național Cîntarea României se afirmă, alături de milioanele de impătimiti ai noului, entuziaști promotori ai creației tehnico-științifice proveniți din rîndul inginerilor, tehnicienilor, maștrilor, muncitorilor care au intuit perspectivele generoase oferite de creația tehnico-științifică de masă. Această afirmare aflată într-un consens armonios cu sarcinile modernizării producției atestă capacitatea festivalului de a declanșa energii creatoare la nivelul întregului popor conferind oamenilor noi temeuri de împlinire profesională sub semnul satisfacției plene de a contribui la înflorirea continuă a patriei.

O primă constatare de ansamblu asu-

pra Festivalului național Cîntarea României este aceea că uriașa scenă de dimensiunile unei țări își sporește de la o ediție la alta numărul de participanți, adîncindu-și în același timp mesajul de sensibilitate al sunetului, culorii, cuvîntului sau gestului. De la 142 342 de formații și cercuri literar-artistice cite au pornit în competiție în marele Festival național, în

ediția a IV-a, la actuala ediție a VI-a numărul lor a crescut la 225 559 incluzînd peste 5 667 640 de participanți din întreaga țară.

Semnificativ este în acest context și numărul formațiilor și al participanților grupați pe diferite genuri și opțiuni artistice individuale. Astfel, pe întreg cuprinsul țării, 7 663 de formații de teatru au

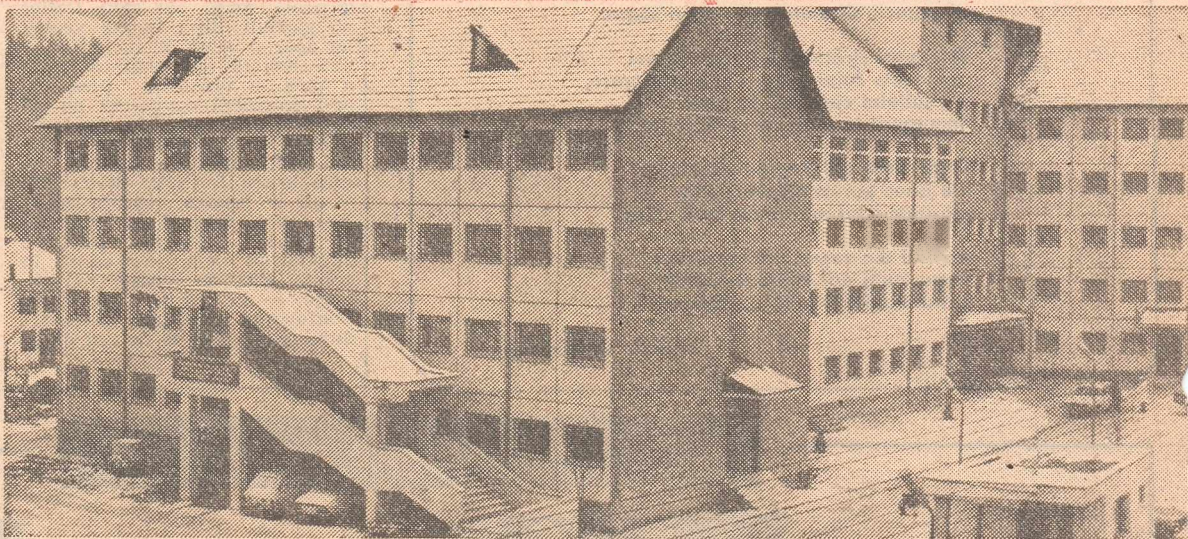
valorificat disponibilitățile de joc și interpretare ale animatorilor scenelor noastre, 867 de formații de teatru folcloric și nescris au dat strălucire unor tradiții vitale prin străvechimea lor, 671 de teatre de păpuși și marionete au bucurat copilăria moștenitorilor patriei de miine cu inventivitate și fantezie, 10 662 de montaje literar-artistice au ridicat versul la incandescența oțelului topit, 3 898 de coruri au făcut să răsune mesajul celui mai adînc sentiment patriotic, peste 600 de fanfare au dat solemnitate unor momente sărbătorești, 856 de ansambluri folclorice, 4230 de formații de muzică ușoară, 5022 formații de muzică populară au făcut să se audă bătînd în lumina prezentului inima cîntecului strămoșesc, peste 1000 formații de dans tematic și balet au transformat acuratețea cadențată a gestului în cheie universală de comunicare.

Să adăugăm la toate acestea un număr la fel de impresionant de cercuri tehnice, de artă plastică, fotografică, cinematografică și vom avea imaginea unei uriașe „armate” creative care a înlocuit armele cu forța acaparatoare de inimi a inspirației expresive și care și-a propus prin pașnicele mijloace ale artei și științei să apropie inima omului contemporan de bătaia și ritmul valorilor eterne ale omului dintotdeauna.

ION ANDRONE ■

De ce n-ar fi această generoasă împlinire din i

Unde moșii își caută de sănătate

Este chiar clădirea spitalului

...Cînd colegii mei expediau spre fișare probele lor de matori oculari la evenimentul inaugurării căii ferate Deva — Brad, drum ce scurtează și înlesnește legătura Apusenilor cu centrul Transilvaniei, mă îndreptam spre un alt colț al fabuloasei Țări a Moșilor în căutarea a încă unei aspirații împlinite a locuitorilor săi. Noua cetate a sănătății din Cimpeni. Un document și un eveniment pentru spațiul geografic și istoric al moșilor, de unde urcă, pe Arieșuri, ori coboară, pe firul Ampoiului, salba de sate neînfricate, conștiente de destinul lor, sărăcite și uitate, în timp ce sub talpa

casei munții purtau aur, salba de sate care l-au dat pe Iancu, pe Horea, pe Cloșca, pe Crișan, martirii de la 1784, care au înfruntat drumurile Vienei pentru drepturile românilor din Transilvania. Orașul Cimpeni a fost și rămîne orașul-centru, orașul de dor și de suflet al tuturor moșilor din Apuseni. Zilele trecute, cînd știrile despre noutățile și împlinirile țării, aduse ca omagiu Conferinței Naționale a partidului și Republicii, umpleau zărele, aceasta, despre noul spital din Cimpeni, m-a emoționat profund și am plecat într-acolo. Cu peste un deceniu în urmă, în numărul 3 din 12 ianuarie

1974 al revistei, semnam reportajul „Un caz de urgență — Spitalul din Cimpeni”, unde făceam o tenace pledoarie pentru urgentarea înălțării aici a unui lăcaș de sănătate, corespunzător normelor sanitare ale țării, pentru accesul unei populații, de pe o rază de 100 de kilometri, la o medicină de calitate, pentru dreptul lor la medici, la specialiști care să rămînă, să lucreze, să se dedice sănătății moșilor atît de vitregi de istorie. Spitalul era prevăzută, dar se tărăgănau inexplicabil lucrurile. Îi văd ca acum, și mă înfior ca atunci, pe medicul moș, dr. Nicolae Porumbel, purtîndu-mă crispat

și amărit prin micul spital improvizat într-o fostă garnizoană și fostele ei grajduri, unde el, ca pediatru, dr. Vica Ștefan, ca specialist în obstetrică-ginecologie, ajutați de colegul lor stomatolog, dr. Tiberiu Ordeanu, și cîteva cadre medii, se zbăteau din răsputeri să vegheze așa cum se cuvine măcar nașterea copiilor de moși. În rest, schema era goală — de medici, de surori, de cadrele necesare funcționării spitalului. Îi aud, apăsînd pe cuvinte: „Se luptă altfel pentru viață, se luptă altfel împotriva morții — mai ales, cînd pare iminentă — la Cimpeni decît în altă parte...”, voind să spună

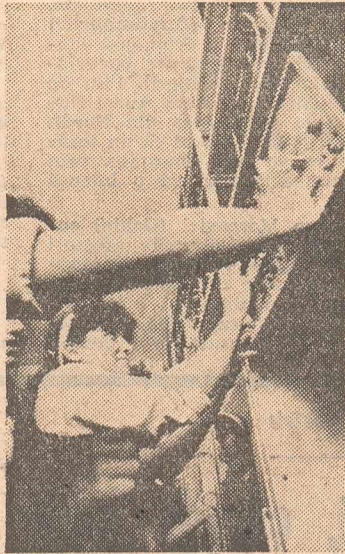
decît acolo unde echipele întregi de doctori au la îndemînă laboratoare, servicii de radiologie, aparatură, blocuri operatorii ca la carte, farmacii, medicamente, substanțe, biologi, chimiști, un arsenal întreg al medicinei moderne. (Și la Cimpeni era o sală de operație, unde nu avea cine să opereze). Ca director de spital, dr. Porumbel se zbătea din răsputeri pentru un tub de oxigen, pentru o mașină de „Salvare”, care, de regulă, din patru cite avea, una „cădea” automat, fiindcă ajungeau la Cimpeni oboseite, folosite de alte spitale... Iar drumurile prin Apuseni, atunci, nu erau ca pe Calea Victoriei, nu erau,

Dimineața, la raportul de gardă. Directorul, dr. N. Porumbel (primul din dreapta) primește o veste îmbucurătoare — în cursul nopții s-a născut al 466-lea copil adus aici, pe lume, în 1987

Veghind la viitorul țării

S-au născut sub semnul luminii. Sub semnul bucuriei unui întreg popor, al dragostei și griii unui întreg popor. Un popor pentru care, dintotdeauna, ei, copiii, au fost bogăția cea mai de preț.

Da, s-au născut într-o țară în care tineretul e socotit viitorul însuși al națiunii. Sintagma, im-

presionantă, e demonstrată de o realitate și mai impresionantă încă. Iată, în anul 40 al Republicii, 4,6 milioane copii până la 16 ani primesc alocație de stat, iar fondurile de la bugetul de stat acordate mamelor cu mai mulți copii reprezintă 3,7 miliarde lei.

S-au născut, toți acești copii,

într-o țară în care prețul păstrării sănătății și vigoriei națiunii, oricare ar fi el, nu e considerat prea mare. Pentru sănătatea lor, a copiilor României anului 40 al Republicii, veghează o puternică rețea sanitară - cu oamennii ei, medici pediatri, surori medicale de pediatrie și de ocrotire.

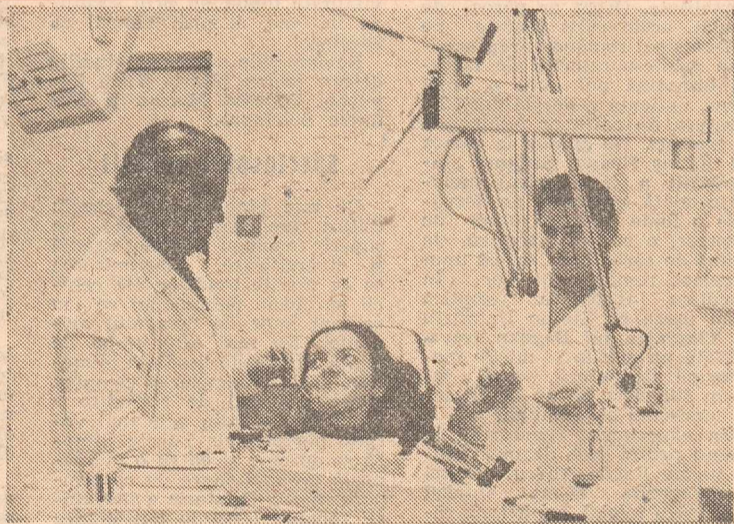
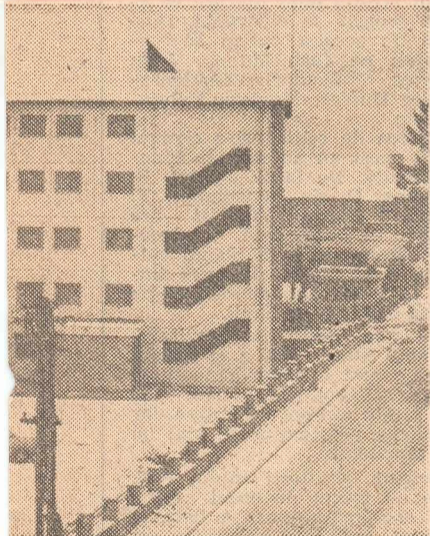
În pragul mileniului trei, România își pregătește vâstarile ce vor duce mai departe, spre viitor, valorile perene ale acestui pământ și ale acestui popor, clădindu-le creșe și grădinițe, școli și facultăți, palate și case ale pionierilor, și case ale științei și tehnicii, palate ale culturii și laboratoare ultramo-

derne, asigurându-le dascăli competenți, înarmându-i cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii.

Constructorii de mine ai comunismului, astăzi șoimi ai patriei, elevi, studenți, se bucură de largi și cuprinzătoare drepturi democratice, nu numai în texte de lege, pentru că lor, copiilor României socialiste le este asigurată îngrijirea gratuită a sănătății, învățămîntul gratuit. Școlile, amfiteatrele țării sînt adevărate vetre cu foc continuu, dinspre care se îndreaptă către fabricile, institutele de cercetare, spitalele, satele și orașele patriei, schimbul nostru de mine. Sînt ei, cei care învățînd și muncind, dovedesc că înțeleg și onorează emoționantele cuvinte-indemn din Apelul Frontului Democratiei și Unității Socialiste: „Folosiți din plin minutele condiții de pregătire, muncă și viață pe care societatea noastră vi le-a creat, însușiți-vă și aplicați cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, concepția revoluționară, materialist-dialectică despre lume și viață a partidului! Duceți mai departe, prin munca voastră fără preget, făclia progresului, a socialismului și comunismului în România!”

ROXANA PAICU MANOLESCU

a Apusenilor, visata baie cu aburi a lui Iancu?!

In fine, dr. Tiberiu Ordeanu are un cabinet stomatologic ultramodern

Într-o secție de pediatrie model se muncește model. Grație competenței și devotîunii medicilor dr. Eugenia Hristea-Marc, dr. Nicolae Florea (șeful secției), ca și a întregului personal

ca acum, asfaltate, netezite, croite pînă în cel mai îndepărtat cătun. Brațcarda care purta bolnavul grav, ori viitoarea mamă, din creierul muntelui pînă la șosea, era ușa smulsă de la intrarea casei. (Era și asta o superstiție-legendă, un semn-dorință pentru întoarcerea acasă a celui purtat pe ea).

Mulți s-au supărat atunci, îmi spune azi, pe doctorul Porumbel. Și le-a asumat pe toate, uneori a mai închis ochii, a scrișnit din dinți, dar nu s-a lăsat: fiecare zi a vieții sale profesionale nu era o aspră bătălie?! Nu cerea pentru sine nimic, totul era pentru Țara Moților, de unde plecase și unde se întorsese cu neseceate vise.

...Ajunsă la Cîmpeni, m-am trezit în fața unei clădiri impunătoare, în linii și forme arhitectonice gândite frumos, modelate cu grijă, ca înăuntru să mă copleșescă de-a dreptul. Circuite demne de marile clinici (în fapt, prima și elementara normă în organizarea unui spital), cabinete de consultații, cabinete de tratament, saloane moderne, colorate, inundate de lumină, dotate, la fiecare pat cu surse de oxigen, cu sonerii, cu toate facilitățile îngrijirii adecvate a unui bolnav, săli de mese, blocuri operatorii — pentru obstetrică-ginecologie, pentru chirurgie — secție pentru terapie intensivă, secție de

pediatrie, secție pentru nou-născuți, secție de interne, cabinete pentru radiologie, pentru farmacie, sală de recuperare și cultură fizică medicală, anexe gospodărești... toate ultramoderne și savant organizate. Culorile, m-au frapat culorile. Ale zăgrăvelilor, ale pereților, perdelelor, mobilierului ca și ori mai ales, marmora pardoseșilor. Incifrează știință (despre rolul psihologic al culorii și luminii, în terapeutică) și metafore. Mai mult, semnificații sociale. În sfîrșit, moții pot călca pe marmora albă de statui, extrasă din munții lor, chiar de către ei, ce lua, odinioară drumul palatelor din Viena sau din alte capitale europene.

Imaginile acestui fotoreportaj vă prezintă mai grăitor decît o pot face vorbele această realizare a Republicii noastre pentru o zonă a ei racordată intens la ritmul și prefacerile țării, în ultimii 20 de ani.

...Solemn și emoționat, mă întîmpină însuși medicul-moț de acum 13 ani, statornicul dr. Nicolae Porumbel. Un vis i s-a împlinit. Este cu adevărat fericit. E înconjurat de o multitudine de colaboratori, majoritatea și ei fii de moți, medici pentru moți. Doar pe doctorul Vica nu-l văd, a plecat în alt spital, s-a retras și el, mai pe-aproape de locurile de origină. A preluat ștafeta un

specialist prin nimic mai puțin dăruit profesiei, are, în plus avantajul tinereții și al unui bagaj de cunoștințe de ultimă oră, format în mari clinici universitare din București și Cluj-Napoca. Doctorul Gheorghe Cârja, pornit să învețe medicina din Vadu Moților, de la 12 kilometri mai jos, pe drumul Albei Iulia, de Cîmpeni. Toți sînt tineri. Zăresc și adolescentul pe care, în 1974, l-am cunoscut alergînd pe bicicletă, dădea școl orașului, imaginîndu-și că face înconjurul lumii. Este medicul stagiar Sorin Porumbel. S-a întors și el acasă, iubind ștafeta grea ce și-o asumă; doctorul Nicolae Porumbel e ca o legendă în Țara Moților. Și totuși, nu-i pe deplin mulțumit. Sînt așteptați încă mulți specialiști de care este urgentă nevoie și pentru care s-au pregătit toate condițiile — chirurg, anestezist, radiolog, medic de laborator și încă alții... Spitalul din Cîmpeni îi așteaptă.

Fotoreportaj de Cici Iordache Adam și Victor Rădulescu

Justețea strategiei dezvoltării

Cei 40 de ani de existență ai Republicii, așa cum arată secretarul general al partidului în Raportul prezentat la recenta Conferință Națională, înseamnă o perioadă istorică scurtă. Dar, în acest răstimp, țara noastră a cunoscut mari transformări revoluționare în toate domeniile vieții economice și sociale. „România – se spune în Raport – a depășit înapoierea în care se afla datorită politicii claselor exploatoare și dominației imperialiste, devenind o țară industrial-agrară, cu o industrie modernă, puternică, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale tehnicii și științei contemporane, cu o agricultură socialistă în plin progres, cu o

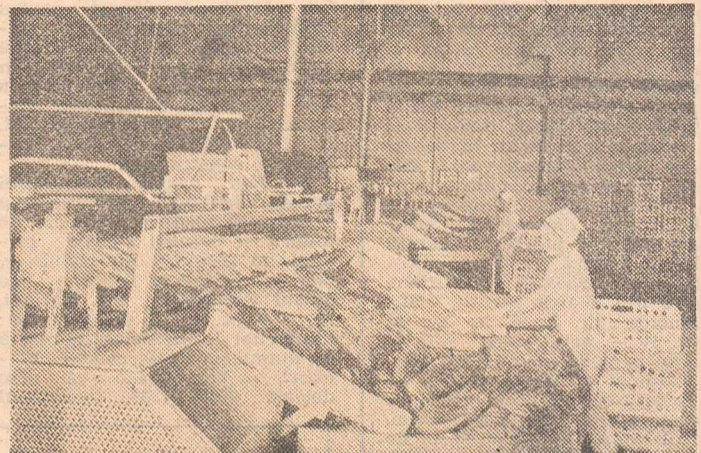
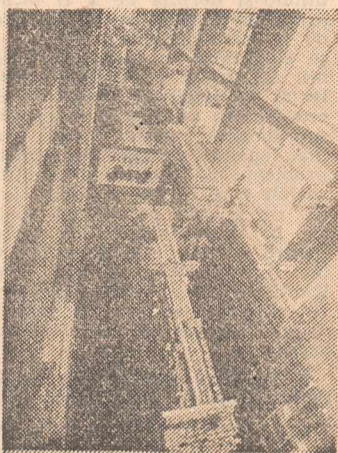
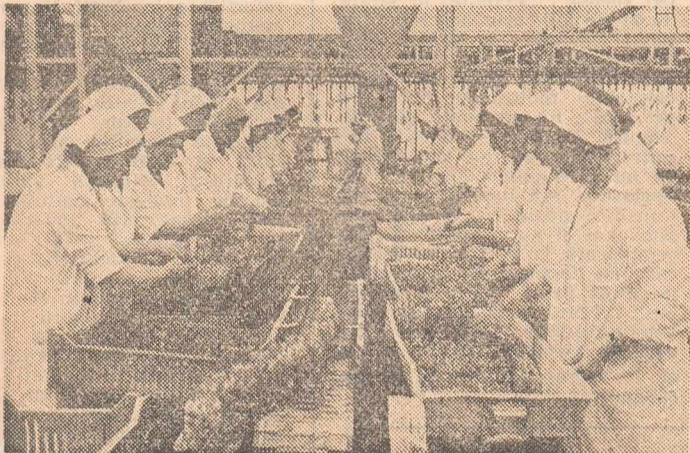
puternică dezvoltare a științei, învățămîntului, culturii, a bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor.” Desigur, sînt multe aspectele care ilustrează creșterea bunăstării în ambele ei laturi: peste 82 la sută din populație locuiește în case noi; chiar considerat ca amănunt – față de tabloul mare al celor 40 de ani – este un „amănunt” semnificativ acela că în actualul cincinal se prevede construirea a 750 000 de locuințe. Iar, dacă ne gândim la dotarea interioară a locuințelor, ajungem la alt amănunt semnificativ în ce privește nivelul de trai, acest nivel fiind în legătură directă cu mobila, mașina de spălat, televizorul, fri-

giderul și aragazul, faianța din baie și telefonul, casetofonul, ceasul electronic de la mina copilului etc. Lichidarea analfabetismului, ridicarea nivelului general de cultură au avut efecte adînci asupra generațiilor care s-au născut după proclamarea Republicii. Azi nu pare decît normal tot ce avem, precum și că dorim să avem mai mult. Dar ca toate acestea să fie posibile a fost nevoie de cîtoroile solide ale vieții întemeiate în cei 40 de ani. Fără această uriașă temelie n-am putea clădi, în continuare, o viață și mai bună.

Anual se tipăresc peste 3000 de titluri

de carte, în peste 66 de milioane de exemplare. În marele tablou de care aminteam, fiecare din aceste lucruri poate fi socotit un amănunt. Dar, semnificativ! Proportțiile realizărilor cu profunde implicații în viața socială, care funcționează ca niște pirghii la ridicarea nivelului de trai material și spiritual dovedesc justețea strategiei de dezvoltare a României elaborate de partid, înțelepciunea întregii politici a partidului care a angajat și conduce Republica pe calea construirii socialismului și comunismului.

DORIN GHERGHINESCU ■

cut deunăzi în postura de membru al unei active echipe de control obțesc. De profesie matrițer, el venise punctual la întâlnirea cu bunul său prieten și coleg Ion Dobrin. Aveam să aflu că sînt niște oameni desăvîrșiți din toate punctele de vedere, că amîndoi sînt adevărate exemple demne de urmat atît în activitatea obștească și productivă, cît și în viața de familie. Cel mai mult m-au impresionat atunci la ei calmul și intransigența, cinstea și corectitudinea, priceperea dovedită în tot și în toate. Poate că tocmai de aceea mi-au rămas la inimă ca prieteni buni, adevărați.

L-am sunat pe Ilie State mai alaltăseară. Mi-a răspuns chiar el.

— Ei, ce mai face prietenul meu, matrițerul? I-am întrebat.

— Mulțumesc de întrebare, ce să faci?! Bine, chiar foarte bine. Tocmai ieșisem din baie...

— Prietenul nostru Ion Dobrin zice că nu mai ești matrițer... e adevărat?

— Daa, așa e precum spune. Am fost de curînd promovat. Știi că v-am mai spus-o și eu... După ce am terminat școala profesională, am tras la saibă, cum s-ar zice, aproape zece ani neîntreruși. Am urmat apoi școala de maistri, tot în specialitate, și iată că, recent, doar cu puțin timp înainte de Conferința Națională a partidului, un vis al meu mai vechi s-a împlinit. Conduc acum, în calitate de maestru, o formație de lucru, alcătuită din 30 de oameni destoinici.

— Felicitări și... la mai mare! — Ehei, dar nu-i deloc ușor! E drept că mi-a sporit firește destul de bineșor și retribuția, însă și răspunderea e acum mult mai mare. E una să răspunzi doar de tine și de lucrul tău și alta-i să răspunzi de 30. Sper să-mi îndeplinesc totuși cu cinste misiunea.

— Nici nu mă îndoiesc. Și ce lucrați în fond?

— Tot matrițerie, diferite piese și subansamble pentru aparatul electric. Planul anual l-am realizat și chiar depășit. La fel și planul de beneficii.

— Încă un prilej de bucurie... pentru dumneata și familie.

— Anul acesta pe care-l încheiem peste doar cîteva zile, am avut, într-adevăr, vizavi de unele mici și inerente necazuri, am avut parte, repet, și de satisfacții mari, de bucurii. Cea mai mare n-a fost însă nici achitarea costului noului autoturism pe care ni l-am cumpărat acum doi ani, nici chiar promovarea mea în funcția de

maistru... nici retribuția sporită.

— Mă intrigi de-a dreptul. Care e, totuși, marea dumitale bucurie pe anul 1987?

— Fetița mea, Elena, a luat examenul de admitere la liceul pedagogic! Au fost peste cinci sute de candidați și numai optzeci de locuri. Sînt nespuse de bucuroasă că peste patru ani fata mea cea mare va ieși învățătoare. Să înveți copii e o îndelnicire dintre cele mai nobile pe care atît eu cît și întreaga mea familie a dorit-o și o dorim din tot sufletul.

Ce era să mai spun? ! Sincer, l-am urat maestrului matrițer sănătate, noi și tot 'mai mari împliniri în anul ce vine.

MIHAI S. ■

Interviu amînat...

Victor Rebenciuc este cunoscut și de cine nu-l cunoaște personal. L-am văzut din fotoliul de spectator, schimbîndu-și armele seducției de la O'Neill la Marin Preda, și am stat la un pas de el pentru că microfonul ne-a apropiat.

Anul acesta îl așază în conștiința publică prin marea sa creație, Ilie Moromete, din filmul lui Stere Gulea.

— O satisfacție întîrziată pentru că este munca anului 1986. Bucuria mea este deplină pentru că am jucat o partitură scrisă cu litere de aur, de un maestru al literaturii române.

Este adevărat, dar am văzut partituri mari modest așezate pe ecran. Izbinda lui Victor Rebenciuc este deplină pentru că filmul, în ansamblul lui este o mare izbîndă. Îmi amintesc acum de drumul plin de speranțe, pe care l-am făcut în satul Talpa din Teleorman, în prima zi de filmare. Turna cu găleata, de un șir de zile. Pînă la locul ales a fi gospodăria lui Moromete, echipa de la Buftea înota prin bălți. Am urmat-o, luîndu-mi rămas bun de la eleganții mei pantofi. Nu era nici o speranță că se va putea auzi profesionalul cuvînt „motor”. Victor Rebenciuc, cuprins de solemnitatea momentului, nu se dezmințea. La ora anunțată, îmbrăcat în costumul lui Moromete, era pe prîsna gospodăriei, cu gesturile și vocabularul de acolo. Am aflat că mergea la secerat ca să observe fiecare aplecare și răsucire a țaranului pentru ca mișcarea actorului, pe ecran, să fie a unui secerător. În dimineața aceea avea o

crispare neobișnuită, spunea că nu găseia linia și gestică rolului. M-a amînat cu interviul pentru că nu-l vedea, în detaliile care dau autenticitate, pe vestitul țaran cu a cărui identitate trebuie să se... identifice. Am plecat din Talpa fără să-l pot face să se răzgîndească pentru că Victor Rebenciuc nu începe ceva pînă nu este convins că se află pe drumul cel bun. Mica librărie din sat vinduse romanul pînă la ultimul exemplar, care pînă atunci fusese citit doar de învățător și agronom. Acum toată suflarea din Talpa cunoștea subiectul, toți sătenii veneau la actor să-l întilnească pe Moromete. Erau primele semne ale credibilității de pe ecran pentru că nimeni nu i se adresa cu „tovarășe Rebenciuc”, ci numai cu „nea Moromete”.

— Mi-ați rămas dator de-atunci un interviu, nu e bine să încheiem anul cu conturi deschise.

— Am terminat filmările, la „Secretul armeei secrete”, în regia lui Alexandru Tatos, repet pentru Televiziune „Ștîlpii societății” de Ibsen. Restul e așteptare...

— Dar nu v-ați referit deloc la teatrul în care sînteți unul din stîlpii lui de nădejde...

— Din păcate nu mi-a rezervat nici o bucurie în acest an. Sper într-un mare rol, pe care să-l joc acum, cînd împlinesc 55 de ani, l-am propus directorului teatrului, pentru că sînt în momentul pe care eu îl socotesc cel mai potrivit. Constat cu mîhnire că teatrul nostru nu-și mai folosește intens valorile. Se montează prea puține spectacole care să ofere tuturor colegilor măsura posibilităților lor. Dar eu sper, pentru că vreau să-mi leg, în continuare, numele de renumele teatrului Lucia Sturdza Blandra.

CARMEN DUMITRESCU ■

Împlinirile unui țaran din Girbovi

După ce preciză din capul locului că marea familie a comu-

nei, adică unitatea în care lucrează, a fost distinsă de două ori cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste, Nedelcu Necula din C.A.P. Girbovi adăugă cu mîndria și hotărîrea omului stăpîn pe sine:

— În anul pe care îl vom încheia foarte curînd, cu toate că n-a fost cel mai prielnic, am obținut totuși producții bune. Per hectar am scos în medie la griu în jur de 7500 kg, la porumb, 7700, la floarea soarelui, 3735 kg... La orz, în schimb, am bătut recordul...

— Cam cît s-a obținut la orz?

— 8262 în medie la hectar pe întreaga suprafață!

— Pe total C.A.P. știți cam la cît se ridică valoarea producției globale?

— La aproape o sută de milioane de lei.

— Dar valoarea unei norme convenționale?

— Între 62 și 86 lei. Spre bucuria mea și a celor aproape 1400 de consăteni care lucrează în cooperativa agricolă de producție, și în acest an munca ne-a fost bine răsplătită. Am primit între 500-700 kg de griu și porumb, în funcție de normele efectuate, iar lunar în jur de 2000 de lei bani gheață. Unii, cei mai harnici, au scos chiar și mai mult, conform principiului socialist de retribuție a muncii în C.A.P.

— Dumneavoastră unde lucrați efectiv?

— În sectorul prestări servicii și mică industrie din cadrul cooperativei agricole de producție. Sînt șefu atelierului mecanic.

— Care v-au fost împlinirile în anul '87?

— Cele pe care deja vi le-am spus, adică producțiile mari obținute, faptul că la orz, de pildă, întrunim criteriile pentru acordarea înaltului titlu de Erou al Noii Revoluții Agrare, că în curînd întreaga noastră suprafață de teren arabil va intra în marele sistem de irigații ce se

finalizează la ora actuală în județul nostru, Ialomița. Apoi, vin marile producții animaliere și legumicole.

— Dar pe planul satisfacțiilor strict personale?

— Mi-am îndeplinit și depășit substanțial planul în sectorul în care lucrez în calitate de membru cooperativ. Contractele de produse animaliere mi le-am onorat printre primii; tot prin contracte ferme cu statul mi-am valorificat și surplusul de tomate timpurii și de legume obținute din solarul propriu. Cu veniturile obținute prin munca mea și a soției mele, am izbutit să-mi termin finisajul la casa asta mare pe care o vedeți. Sînt bucuros că băiatul cel mijlociu, Vasile, cel care are în grijă cele 4000 de oi ale cooperativei, și-a terminat și el de construit anul acesta casa cu etaj (pe care sper că ați și admirat-o cînd ați trecut spre primărie), că nevastă-sa, adică noră-mea, a născut chiar astăzi un copil... Nici nu știu bine ce-i: băiat sau fată? Vestea asta mare, de bucurie, nici n-am prea înțeles-o eu bine. În fapt, fie ce-o fi, băiat sau fată, copilul e binevenit. E al patru-lea nepot al meu, născut azi, 19 decembrie 1987.

— Să vă trăiască, și la mai mulți!

— Păi, stați că încă n-am terminat. Fiul meu al mai mare, Ion, a ieșit inginer și lucrează la o mare întreprindere din Tirgoviste, are casă la bloc, are nevastă și copii, iar Marian, al mai mic de tot, e militar în termen, urmează ca în primăvară să se libereze din armată. Și asta din urmă e tot un băiat cuminte, are liceul agroindustrial și de abia aștept să vină acasă. Pentru el am făcut toate astea și sper să fie un bun membru cooperativ, care să ducă mai departe, peste timp, faima țaranilor cooperativi din Girbovi.

MIHAI STĂNESCU ■

Un an n-a adus doar cîteva fire albe la tîmplele bărbatilor cărunți ci și o sumedenie de bucurii simple care de fapt sînt bucuriile esențiale ale vieții noastre. Fiecare s-a bucurat pe măsura muncii sale și, în cele din urmă, bucuria țării nu este decît o sumă a bucuriilor trăite de toți fiii ei. Marile realizări ale acestui an au intrat deja în sufletele oamenilor ca fapte din propriile lor biografii și vor deveni peste ani amintirile frumoase petrecute în anul 1987.

• Sesizări, propuneri, soluții — un dialog fructuos între cetățeni și autorități •

Ne-am propus ca în cuprinsul acestei pagini — din ultimul număr al revistei noastre din acest an — să inserăm în exclusivitate câteva dintre răspunsurile primite la redacție din partea diverselor foruri și instituții cărora ne-am adresat în vederea soluționării propunerilor și cererilor formulate de cetățeni, subliniind astfel din nou, în mod concret, grija manifestată permanent, cu orice prilej, față de oameni și aspirațiile lor.

■ „In scrisoarea semnată de Nicolae Capotă din Galați, bl. V 8, apart. 9, Microraión 39 B — se subliniază în răspunsul Consiliului popular județean Galați — petentul semnala unele deficiențe existente în activitatea personalului unității nr. 39, aparținând întreprinderii comerciale de stat „Alimentara” Galați. Cu prilejul verificărilor efectuate s-a constatat faptul că unele dintre aspectele relatate se confirmă, motiv pentru care vânzătoarele Crăciun Antița și Lupu Ferlenda au fost puse în discuția colectivului de muncă pentru atitudine incorectă avută față de cumpărători, dându-li-se un ultim avertisment, în sensul că la prima abatere vor fi excluse din rândul oamenilor muncii din această întreprindere”.

■ Primim din partea Consiliului popular județean Neamț: „Restituindu-vă scrisoarea adresată dumneavoastră de Mariana Epure din Piatra Neamț, Str. Fermelor nr. 9, bl. 9, sc. A, apar. 18 — prin care solicitați sprijin în vederea obținerii unui apartament cu două camere — vă informăm cu acest prilej că Florin Epure, soțul petenționarului, om al muncii la Combinatul de fibre sintetice Săvinești, nu este înscris pe tabelul de priorități pentru anul 1987, intrucit s-a încadrat la acest combinat după ce tabelele erau întocmite și depuse la I.J.G.C.L. Neamț și la Consiliul popular municipal Piatra Neamț. Discutându-se cu tov. F. Epure, i s-a recomandat să depună la locul său de muncă o cerere pentru obținerea unei locuințe și pentru a i se stabili prioritatea pentru anul 1988. Până la soluționarea definitivă a cererii, Comitetul oamenilor muncii din Combinatul de fibre sintetice Săvinești a hotărât, însă, să i se acorde un spațiu de locuit mai bun în blocul 41 C, situat pe Str. Bihorulul, bloc aflat în proprietatea combinatului”.

■ Ministerul Sănătății — Direcția asistenței medicale, referindu-se la scrisoarea semnată de Dumitru Negoită, om al muncii la întreprinderea de tractoare și mașini agricole „7 Noiembrie” din Craiova, care solicită unele lămuriri privind avizarea integrală a certificatelor de concediu medical eliberate de unități sanitare din județele Brăila și Galați, ne comunică: „deoarece D. Negoită își desfășoară activitatea atât la întreprinderea de tractoare și mașini agricole din Craiova, cât și în județele Brăila și Galați, ca delegat permanent al acestei întreprinderi, certificatele de concediu medical eliberate de Spitalul din Galați și de Dispensarul policlinic nr. 2 din Brăila pot fi considerate ca fiind eliberate după locul de muncă și avizate integral, pe toată perioada incapacității temporare de muncă, de către medicul întreprinderii de care aparține. În acest sens au fost transmise dispoziții și Direcției sanitare județene”.

■ Direcția de telecomunicații a municipiului București — Secția de exploatare urbană și radiotelefonie ne răspunde în legătură cu sesizarea Anei Athes din București, Str. Vișoarei nr. 8, Sect. 1, prin care semnatarul contestă sumele facturate pentru prestații adiționale în conținutul postului, său telefonic, că verificându-se în mod amănunțit aspectele relatate, s-a constatat că sesizarea abonatei este întemeiată. Drept urmare, s-a dispus scăderea sumei de 742 lei, sumă care va fi scăzută din cont.

■ În prag de an nou, o veste bună și pentru Maricica Năsfăse din Măicânești, județul Vrancea, care ne-a solicitat sprijinul în vederea reîncaadrării în muncă, în aceeași unitate de unde și-a întrerupt activitatea pentru îngrijirea celor 4 copii ai săi. Așadar, Direcția sanitară a județului Vrancea ne-a informat în aceste zile că pentru soluționarea cererii sale, prin dispoziția nr. 308/1987 a fost in-

cadrată, conform pregătirii, ca soră medicală la secția medicală din Măicânești. Odată cu reluarea activității îi dorim succes și sănătate!

■ Inspectoratul General al Miliției — Direcția judiciară: „La adresa dumneavoastră nr. 9394/1987, privind scrisoarea cetățeanului Gheorghe Grada din comuna Tirnova nr. 192, județul Arad, referitoare la dispariția fiicei sale Grada Elena-Steluța, vă comunicăm că minoră a fost găsită și încredințată familiei”. Mai sint și copii năzdrăvani!

■ Consiliul popular al Secțiunii 3 — București, dînd curs sesizării formulate de Maria Matei, Str. Satelitelui nr. 21, ne transmite că: „În urma verificărilor întreprinse de către organele noastre tehnice și de control s-a constatat că cetățeanul Cătălin Tache, domiciliat pe Str. Satelitelui nr. 19, a construit într-adevăr un adăpost pentru animale fără o aprobare prealabilă, încălcînd astfel prevederile Decretului nr. 144/1958. În această situație, susnumitul a fost sancționat cu amendă contravențională, conform H.C.M. nr. 2490/1969 și somat să desființeze construcția”.

■ Din partea Consiliului popular județean Caraș-Severin — Direcția pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale primim un răspuns favorabil și pentru Elisabeta Diaconu din orașul Caransebeș, Str. Tărinei, bl. B 6, sc. E, et. 4, apart. 20: „Referitor la scrisoarea adresată de dumneavoastră revistei „Flacăra”, vă comunicăm că prin decizia 86099/1987 cuantumul

■ Procuratura Generală a R.S.R. — Direcția judiciară pentru cauzele civile: „La adresa dumneavoastră nr. 4251/1987 referitoare la scrisoarea petenționarului Stănculescu Fănel din Caracal, str. Pictor Grigorescu nr. 1, județul Olt, vă facem cunoscut că aspectele sesizate au fost examinate și constatîndu-se că sint întemeiate, s-a declarat recurs extraordinar, care a fost trimis Tribunalului Suprem, pentru judecare. De asemenea, s-a suspendat și executarea hotărîrii pînă la judecarea recursului extraordinar”.

■ „În scrisoarea sa, Mirela Hobjiță din Rîmnicu Vilcea, Str. Matei Basarab nr. 2, bl. A 3, sc. A, apart. 36, relatează că pînă în prezent a lucrat în mai multe întreprinderi fără a beneficia de contract de muncă pe durată nedeterminată, exprimîndu-și dorința de a fi încadrată permanent într-o unitate de pe raza județului Vilcea — se subliniază în răspunsul primit din partea Consiliului popular al municipiului Rîmnicu Vilcea. Pentru a-i acorda sprijin în soluționarea acestei situații, s-a luat legătura cu Direcția pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale care i-a oferit posibilitatea de a opta pentru un post, fie la întreprinderea de stofe pentru mobilă din Horezu, fie la întreprinderea de ață din Rîmnicu Vilcea, petenționară declarîndu-se astfel mulțumită asupra modului de rezolvare a scrisorii”.

■ Consiliul popular municipal Piatra Neamț: „Restituindu-vă

urmare — cererea v-a fost aprobată. În ceea ce privește nemulțumirea dumneavoastră referitoare la faptul că un însemnat număr de locatari ai blocului, mutați odată cu dumneavoastră, au beneficiat de posturi telefonice încă din anul 1978, vă informăm că aceștia au fost abonați care au solicitat mutări de posturi, sau au depus cereri de instalări la vechiul domiciliu încă din anul 1975—1978, vechimea rămînd valabilă și pentru noua adresă”.

■ În urmă cu cîtva timp ne scria Maria Ciobancă din comuna Săbăoani, județul Neamț, o tinăra fată aflată într-o situație deosebită, cerîndu-ne să-i acordăm sprijin în vederea încadrării sale într-o activitate utilă. Și iată ce ne răspunde Direcția județeană Neamț pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale: „Petenta, în vîrstă de 21 de ani, este absolventă a școlii speciale a Ministerului Muncii, calificată în meseria de electromecanic. Datorită deficiențelor motorii pe care le prezintă nu se poate deplasa singură. Pentru a-i facilita încadrarea la un loc de muncă ce nu presupune eforturi de deplasare, s-a luat legătura cu Consiliul popular al comunei Săbăoani și s-a stabilit să fie repartizată la secția de lavete, care își desfășoară activitatea pe lingă acest consiliu popular”.

Le mulțumim pentru înțelegerea tuturor oamenilor buni care au ajutat-o și o vor ajuta și de acum înainte pe Maria Ciobancă!

Ioan Cicerone Berechet, al cărui imobil situat pe Strada Bradului nr. 12 a fost demolat datorită lucrărilor de sistematizare din zonă, scrisoare prin care acesta solicită repartizarea unei locuințe, vă informăm că prin comunicarea nr. 6197/1987, lui I.C. Berechet i s-a făcut cunoscut că i-a fost repartizată garsoniera nr. 7 din blocul P 30, situat pe Alcea Avrig nr. 16”.

Pagină realizată de CONSTANTIN BALACCIU

Poșta redacției

Florea Dușu — Tirgoviște: Prevederile Decretului 256/1984, referitoare la contractarea locuințelor proprietate personală, executate cu sprijinul statului, prin credite și execuție, precum și la vânzarea locuințelor din fondul locativ de stat, sint aplicabile tuturor contractelor încheiate începînd cu 11 iulie 1982.

■ Sultana Nicolae — București: Nefiind vorba de pagube produse avutului obțesc, executorul judecătoresc nu are obligația de a-i urmări din oficiu pe debitorii, ci numai la cererea creditorilor. Adresați-vă Judecătoriei Zalău în vederea întreruperii termenului de prescripție.

■ Dobre Ion — București: Nominalizarea persoanelor care pot fi încadrate în grupele I și II de muncă se face de către Biroul executiv al Consiliului oamenilor muncii din unitate, împ. pînă cu comitetul sindicatului, în cadrul numărului de persoane stabilit anual și ținîndu-se seama de condițiile concrete de muncă.

■ Tudose Marin — București: În conformitate cu Legea 1/1985 (art. 32, 36, 46), aveți obligația de a achita contribuția bănească și de a efectua contribuția prin muncă în localitatea în care locuiți efectiv și vă desfășurați activitatea.

■ Herdeș Marin — Iași: Conform H.C.M. 1050/1962 republicată în Buletinul Oficial nr. 58/1967, personalul muncitor care urmează învățămîntul superior — cursuri serale — beneficiază pentru pregătirea examenelor în vederea promovării fiecărui an de studii, de cite un concediu fără plată de pînă la 30 zile calendaristice. Față de aceste dispoziții legale, în situația repetării unui an de studii, nu se mai acordă acest drept.

■ Văduva A. Hie — sat Oltioru, com. Găneasa (Olt): Propunerea de pensionare pentru invaliditate se face de către spitalul teritorial care asigură asistența medicală persoanei în cauză.

■ Lovrin Eugen — Galați: Meseriile însușite în timpul stagiului militar se iau în considerare dacă au fost absolvite pe bază de certificat de calificare sau adevîrîniță model.

■ Balea Simion — satul Buninginea, com. Ciuruleasa (Alba): Problema este de competența instanței de judecată.

■ Catană Cornel — Baia de Arieș: Trimiteți cererea întreprinderii respective. Și nu mai folosiți inițialele. Nu știm ce înseamnă toate.

■ Barai Ion — Miercurea Ciuc: Ce sfat să vă dăm? Să fiți disciplinat la locul de muncă! ■ Zăgan Dobre — localitatea Tepeș-Vodă (Brăila): Trimiteți poeziile dv. unei reviste literare, eventual aceleia pe care o citiți mai des (ca „tinăr poet”, probabil Lucașăru). Ne permitem să vă spunem, totuși, că, dacă în versurile dv. se poate „identifica un alt stil și un alt suflu nemai-văzută pînă acum la nimeni”, nu înseamnă că acestea sint și valoroase.

■ Sbirna Nicolae — com. Tismana (Gorj): Reveniți cu o nouă scrisoare în care detaliați problema.

■ Tutozor corespondenților și cititorilor acestei rubrici: La mulți ani, îndeplinirea tuturor dorințelor și să ne scrieți numai de bine!

REGHINA VARVICI

Peste numai cîteva zile vom pași într-un nou an. Un an pe care cu toții ni-l dorim să fie la fel de rodnic și de bogat în împliniri, așa cum s-a dovedit a fi și „vechiul” an 1987, căruia îi datorăm multe din izbînzile noastre. Un an în care gîndurile și speranțele noastre se îndreaptă către acele culmi spre care ne călăuzește fruntea senină a președintelui nostru, omul căruia îi sintem datori și recunoscători, între altele și pentru că ne îndeamnă și ne invită în permanență să dăruim oamenilor tot binele din noi. Un an în preajma căruia, cu responsabilitate, cu demnitate și curaj ne angajăm să fim părtași la noi și mărețe împliniri, spre propășirea necontenită a țării.

Cu prilejul Anului Nou, tuturor cititorilor și colaboratorilor noștri le transmitem tradiționala urare „LA MULȚI ANI!”

scrisoarea nr. 9369/1987, adresată dumneavoastră de Cosmin Brețanu din Piatra Neamț, str. Ion Creangă nr. 4, prin care acesta sesizează unele deficiențe care se manifestă în activitatea librăriilor din municipiul nostru, vă informăm că din cercetările întreprinse au rezultat următoarele: se confirmă faptul că s-a practicat vânzarea condiționată a unor cărți, practică ce a fost sistată de către Centrul de librărie al județului Neamț, prin decizia nr. 5 din 26.08.1987, care sancționează material aceste fapte. Cu acest prilej, s-au purtat discuții atît cu petentul, cît și cu șefii unităților de desfacere și directorul Centrului de librărie, stabilîndu-se măsuri care să evite pe viitor perpetuarea unor asemenea practici ilegale”.

■ În vederea soluționării scrisorii semnate de Nicolae Ioniță din Ploiești, str. Mihai Eminescu nr. 28, bloc „Gionconda”, sc. A, apart. 27, ne-am adresat Direcției județene de poștă și telecomunicații — Prahova, care ne trimite pentru N. Ioniță următorul răspuns: „Analizîndu-se situația cererii dumneavoastră în raport cu cererile de instalare a unor posturi telefonice din același bloc, cu vechime mai mare și în funcție de condițiile tehnice existente, s-a constatat că prin desființarea postului unui abonat din zonă și prin executarea unor lucrări de reorientare a unor posturi telefonice, condițiile tehnice permit în prezent instalarea postului solicitat de dumneavoastră, prin

scrisoarea nr. 9369/1987, adresată dumneavoastră de Cosmin Brețanu din Piatra Neamț, str. Ion Creangă nr. 4, prin care acesta sesizează unele deficiențe care se manifestă în activitatea librăriilor din municipiul nostru, vă informăm că din cercetările întreprinse au rezultat următoarele: se confirmă faptul că s-a practicat vânzarea condiționată a unor cărți, practică ce a fost sistată de către Centrul de librărie al județului Neamț, prin decizia nr. 5 din 26.08.1987, care sancționează material aceste fapte. Cu acest prilej, s-au purtat discuții atît cu petentul, cît și cu șefii unităților de desfacere și directorul Centrului de librărie, stabilîndu-se măsuri care să evite pe viitor perpetuarea unor asemenea practici ilegale”.

■ În vederea soluționării scrisorii semnate de Nicolae Ioniță din Ploiești, str. Mihai Eminescu nr. 28, bloc „Gionconda”, sc. A, apart. 27, ne-am adresat Direcției județene de poștă și telecomunicații — Prahova, care ne trimite pentru N. Ioniță următorul răspuns: „Analizîndu-se situația cererii dumneavoastră în raport cu cererile de instalare a unor posturi telefonice din același bloc, cu vechime mai mare și în funcție de condițiile tehnice existente, s-a constatat că prin desființarea postului unui abonat din zonă și prin executarea unor lucrări de reorientare a unor posturi telefonice, condițiile tehnice permit în prezent instalarea postului solicitat de dumneavoastră, prin

■ „În legătură cu sesizarea adresată dumneavoastră de Gligor Moldovan, domiciliat în comuna Fărău, sat Heria nr. 170, județul Alba — se menționează în răspunsul primit de noi din partea Procuraturii județului Alba — vă instiintăm că, prin rezoluția dată în dosarul 1313/P/1987, învinutul Opreș Beni a fost scos de sub urmărire penală și ca o consecință, s-a dispus Centrului de vinificație Ocna Mureș, aparținînd întreprinderii vîei și vinului Alba, restituirea tuturor cantităților de produse date în păstrare. În cauza la care s-a referit, petentul a avut numai calitatea de martor. Verificînd dacă a fost executată dispoziția privind restituirea bunurilor, s-a constatat că aceasta a fost executată”.

■ Ministerul Industriei Ușoare — Direcția organizare, control, personal, învățămînt, retribuire: „Urmare adresei dumneavoastră privind cererea de transfer de la întreprinderea Filatura de bumbac Murgeni la I.T.U.C. Rovinari formulată de Florea Popa din comuna Urzicuța, județul Dolj, vă facem cunoscut că s-a discutat cu conducerea întreprinderii Filatura de bumbac Murgeni, care a fost de acord să-i aprobe petentului cererea respectivă. Urmează ca acesta să se prezinte la unitate în vederea înlocuirii tuturor formalităților necesare”.

■ Consiliul popular al Secțiunii 3 — București: „Urmare scrisorii nr. 1228 A/1987, adresată dumneavoastră de către

„Flacăra” nu ia în considerare scrisorile anonime și nu primește acte originale. Scrieți-ne cit mai concis. Și nu uitați să vă iscăliți. Precizați eventual telefonul unde vă putem găsi. Audiențele se țin zilnic între orele 11—14.

O realitate zguduitoare a lumii de azi: milioane de oameni cauta de lucru. Va fi 1988 un an mai norocos pentru ei? Pe o mare parte a planetei, perspectivele continua sa fie sumbre

● Si in deceniul viitor, numărul șomerilor din R.F.G. va depăși cifra de două milioane, a apreciat, într-o declarație recentă H. Franke, președintele Oficiului federal pentru problemele muncii. Cel mai îngrijorător fenomen, a spus el, îl va constitui în continuare problema șomajului pe termen lung. În prezent, numărul celor care caută de peste doi ani un loc de muncă, se ridică la 320 000, iar al celor care nu au de lucru de peste un an se apropie de 700 000, a precizat H.

Franke.

● Specialiștii de la Institutul austriac de cercetări economice apreciază că, anul viitor, rata șomajului va atinge în Austria cele mai înalte niveluri din ultimii 35 de ani. Potrivit datelor publicate de presa austriacă, se vor înregistra circa 182 000 de șomeri, ceea ce reprezintă 6,2 la sută din totalul populației active.

● Într-un document elaborat de reprezentanții ai sindicatelor și ai unor grupuri care militează pentru drepta-

te socială în Canada se afirmă că în prezent 8,5 la sută din totalul forței de muncă, adică 1,1 milioane de persoane, sînt lipsite de un loc de muncă. Documentul, dat publicității, luna aceasta la Montreal, scoate în evidență polarizarea tot mai evidentă a bogăției pe de-o parte, și a sărăciei, pe de alta, în societatea canadiană unde patru milioane de cetățeni trăiesc sub limita sărăciei.

● Britanicii în vîrstă de peste 40 de ani în căutarea unui loc de muncă nu mai

au aproape nici o șansă de a găsi o slujbă, se arată într-o analiză elaborată de Institutul pentru problemele de personal din Londra asupra ofertei de locuri de muncă a firmelor din Marea Britanie. Jumătate din aceste oferte prevăd limită de vîrstă și în 88,5 la sută din cazuri această este pînă la 40 de ani. Doar în cazul a 2,5 la sută din oferte, cei în vîrstă de peste 46 de ani au o șansă de a găsi un loc de muncă, indică Institutul britanic.

● Comisia federală a Uni-

unii Sindicatelor vest-germane (DGB) a dat publicității o declarație la Düsseldorf, în care cere o schimbare a politicii economice a R.F. Germaniei, în primul rînd în domeniul combaterii șomajului. În document se arată: „În prezent sînt înregistrați oficial peste două milioane de șomeri. Dreptul lor la muncă este încălcat. Tinerilor li se refuză exercitarea dreptului la muncă și la șanse egale de instruire. Regiuni și ramuri economice întregi sînt marcate de criza economică”.

Dreptul la muncă — dreptul omului la existență

O fantomă bintuie țările occidentale, fantoma șomajului. Speriați, oamenii încearcă să fugă din fața ei, conștienți fiind că lipsa unui loc de muncă înseamnă catastrofa socială și economică pentru ei și familiile lor, aruncarea lor, uneori irevocabilă, în rîndurile grupului de paria reprezentat de cei fără slujbă. Odată cu criza economică, cu agravarea ei, ajutoarele sociale se reduc, tot mai puțini fiind cei care beneficiază de ajutorul de șomaj, care, în cele mai multe cazuri, abia asigură supraviețuirea de pe o zi pe alta. Dar, în pofida continuei înrăutățiri a situației maselor muncitoare, oamenii politici occidentali nu se grăbesc să ia măsurile ce se impun pentru asigurarea dreptului la muncă, drept fundamental al omului. Declarațiile optimiste nu lipsesc, firește. Dar, speranțele exprimate la fiecare sfîrșit de an că următoarele 12 luni vor consemna o îmbunătățire a pieței muncii sînt demontate de fapte. Dimpotrivă, armata șomerilor crește. Astfel, statisticile oficiale demostrează că în cele 24 de țări membre ale Organizației pentru Cooperare Economică și Dezvoltare (OECD), din care fac parte statele vest-europene, S.U.A., Canada, Australia și Japonia, numărul șomerilor a sporit de la 16,3 milioane în anul 1979 la peste 31 de milioane în prezent. În această cifră nu sînt cuprinși, însă, și cei care au renunțat la căutarea unui loc de muncă, după ani și ani de eforturi zadarnice. Estimările arată că dacă s-ar adăuga și aceștia, cifra reală a șomerilor s-ar ridica la 40-50 milioane de persoane.

La începutul anului în curs, în țările membre ale Pieței comune vest-europene, numărul șomerilor depășise 17 milioane, iar între timp situația s-a agravat. Uneori, așa cum arată sindicatele, oficialitățile manipulează cifrele reale. De exemplu, Oficiul belgian pentru problemele de muncă de la Bruxelles a publicat o statistică potrivit căreia în luna martie 450 000 de belgieni, erau în căutare de lucru. Dar, în această statistică nu au fost incluși cei 85 000 de șomeri în vîrstă de peste 50 de ani. Situația este similară și în alte țări capitaliste occidentale.

Tineretul constituie una dintre categoriile cele mai afectate de fenomenul șomajului. La sfîrșitul lunii martie, de pildă, în Spania, erau înregistrați 2,98 milioane șomeri, ceea ce reprezintă cu 6,2 la sută mai mult decît în aceeași perioadă a anului trecut. Peste 43 la sută din șomeri sînt tineri în vîrstă de pînă la 25 de ani. Și în Italia întîlnim o situație asemănătoare. În primul trimestru al acestui an, 2,6 milioane de italieni nu aveau o slujbă, adică 11,1 la sută din populația activă a țării.

În ultimul timp a sporit numărul celor care nu au un loc de muncă de mai multă vreme, deci nevoiți să suporte toate consecințele grave ce decurg din această situație, care, uneori, este fără ieșire. Pentru că odată cu trecerea anilor șansele de a fi reintegrat în activi-

tatea productivă, de a redobîndi dreptul de a fi om ca toți oamenii, sînt tot mai mici. În Europa occidentală, 46 la sută din șomeri nu au de lucru de peste un an.

Nerespectarea dreptului elementar al omului — dreptul la muncă deschide porțile mizeriei materiale, cu largi implicații pe plan uman. Are loc o alienare generată de absența participării sociale. Totodată, insecuritatea socială determină insecuritatea umană. Omul în lumea capitalistă — deci într-o societate care se erijează în postura de apărătoare a drepturilor lui — eșuează adesea în mizeria delicvenței, defetismului și sinuciderii, a criminalității. La acest sfîrșit de an țările capitaliste industrializate sînt confruntate cu o agravare fără precedent a unei întregi game de probleme social-economice, între care șomajul se înscrie la loc de frunte, datorită rolului crucial pe care-l joacă munca în existența omului, pe care îl are ea în împlinirea personalității umane. Sărbătorile de iarnă găsesc milioane, zeci de milioane de occidentali într-o situație critică, fără mijloacele materiale care să le permită să se bucure alături de concetățenii lor mai favorizați, mulți dintre ei lipsiți pînă și de hrană și de adăpost și nevoiți să apeleze la mila publică. Prognosticele OECD pentru următorii ani relevă că situația de pe piața muncii în țările capitaliste cele mai dezvoltate nu se va schimba în bine în viitorul apropiat. Fantoma șomajului va continua să bintuie Occidentul, lăsînd în urma ei destine sfîrșimate, deziluzii amare și o armată de „noi săraci”, tineri, femei, bătrîni, invalizi aruncați la marginea societății, pentru care orice afirmație despre drepturile omului, făcută de politicienii occidentali nu poate fi decît vorbă goală, pe care o reprezintă angajarea în procesul muncii.

În concepția Partidului Comunist Român, a României socialiste, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, cheia de boltă a problemei drepturilor fundamentale ale omului o constituie asigurarea, în fapt, a exercitării acestor drepturi, dezvoltarea largă a democrației, realizarea bunăstării și fericirii întregului popor. Este evident că umanismul și drepturile omului sînt incompatibile cu lipsirea ființei umane de elementarele posibilități de existență, cu perpetuarea exploatarei omului de către om, cu menținerea gravelor inechități economice și sociale ale capitalismului, cu discriminările de diferite feluri. Așa cum arăta secretarul general al partidului, în magistratul său Raport la Conferința Națională a Partidului Comunist Român, „dreptul omului este dreptul la muncă, la învățtură, la locuință, dreptul de a fi deplin stăpîn și liber în țara lui”. Numai asigurarea acestor drepturi, care au devenit de decenii realitate în România, garantează maselor de milioane de oameni ai muncii deplina egalitate, creează condițiile unei vieți demne de cetățean, în care accesul la învățtură, cultură și știință să fie liber și oferă oamenilor muncii posibilitatea participării directe, fără discriminări, la conducerea întregii societăți.

Ziare apusene despre realitățile triste din propriile lor țări

„Stuttgarter Nachrichten” despre consecințele dezastruoase ale șomajului:

„Șomajul prelungit ruinează sănătatea. Afecțiunile cardio-vasculare, ciroza, tulburările psihice, sinuciderile, pot fi provocate, direct sau indirect, de lipsa unui loc de muncă. Nu se poate vorbi de un viitor în condiții bune de sănătate pentru acei tineri care nu au nici perspective, nici speranțe. Ursula Engelenkefer, vicepreședinte al Oficiului federal pentru problemele forței de muncă, afirmă că, după părerea sa, șomajul în rîndul tineretului nu este numai absurd din punct de vedere economic, dar și extrem de exploziv din punct de vedere social. Paul Fischer, consilier al Organizației Internaționale a Muncii, remarca predispoziția tinerilor șomeri la depreșiuni nervoase, tendința lor de a fuma excesiv, de a consuma tot mai mult alcool și droguri. Paul Fischer relevă că, deși nu se poate spune că s-a făcut un tablou clinic precis al „maladii șomajului”, există o multitudine de reacții, de la neglijarea igienei zilnice, la ulcerarea stomacului și la subalimentare, trecînd prin toxicomanie. Subiecții cei mai serios afectați de șomaj sînt, mai ales, cei care consideră munca drept o parte integrantă a împlinirii personalității. Angoasă, izolare, complexe de inferioritate, abuz de medicamente și droguri, panta este foarte alunecoasă. Experții au confirmat următoarele: în timp ce dintre tinerii care lucrează, numai 14 la sută au avut experiențe cu drogurile, acest procentaj este de 26 la sută în rîndurile șomerilor. Imposibilitatea de a-și schimba situația îi împinge pe tinerii șomeri la izolare psihică.

„Svenska Dagbladet”, despre „noii săraci” ai lumii occidentale

„Cercetorii în stațiile metroului din Paris, ținînd în mînă o foaie de hirtie pe care scrie «Îmi este foame!». La Bruxelles, anunțuri cu programul cantinelor pentru șomeri. Persoane în vîrstă din orașele britanice, care au murit din cauza privațiunilor. Dezbaterile privind acești săraci, sau «noii săraci» ai Europei occidentale, au început în mod serios din toamna anului 1984. Ei nu beneficiază de ajutor de șomaj, ajutorul social nu le este suficient sau nu au primit niciodată un ajutor. «Noua sărăcie» a devenit un termen la modă, declară Marie-Pierre Lobet, secretar general al AMA, o organizație caritabilă din Belgia. Discuții în legătură cu pauperizarea se duc și în Olanda, ca și în toate celelalte țări vest-europene, inclusiv în Suedia. Potrivit unui observator, în Franța unele persoane nici nu sînt incluse în statistici, deoarece nu sînt văduve, minori sau orfani. Franța are 500 000—600 000 de persoane care primesc ajutor, încă un milion de săraci, iar 300 000 trăiesc în mizerie. O realitate incredibilă este că la Paris există 15 000 de persoane fără adăpost.

Statisticile pentru R.F. Germania sînt următoarele: 200 000 de persoane fără adăpost; 2,3 milioane de șomeri; un milion de persoane care primesc ajutor social; 500 000 de oameni trăiesc în locuințe necorespunzătoare; 30—40 la sută ar avea drept la ajutor social, dar nu-l primesc.

În Marea Britanie, discuțiile se poartă mai mult în legătură cu șomajul — 1,3 milioane de persoane nu au avut un loc de muncă de mai bine de un an. Majoritatea șomerilor sînt în nordul țării, unde industria este foarte dezvoltată. Nu există indicii că rata șomajului ar putea scădea.

Grupaj realizat de ION VIRGIL ■

De numele personajului mitologic Dedal, meșter foarte iscusit, sînt legate multe realizări minunate, între care și labirintul în care a fost închis Minotaurul. Dar mitul care a preocupat de-a lungul veacurilor pe cei ce au visat la posibilitatea zborului omului prin folosirea exclusiv a forței lui musculare este zborul lui Dedal din insula Creta în Sicilia, cu ajutorul unor aripi confecționate din pene și ceară. Era deci normal ca în anii noștri, la sfîrșitul unui veac în care s-au realizat performanțe uluitoare în știință și tehnică, să se nască dorința de-a refăce zborul lui Dedal. Și, după cum citim în „International Herald Tribune” s-ar putea ca o asemenea ispravă să se producă peste puțin timp, în martie 1988 (pe un traseu modificat însă: nu din Creta în Sicilia, ci din Creta în Grecia).

Spre deosebire de aripile lui Dedal, aparatul cu care urmează să se înfăptuiască zborul este făcut din materiale moderne ultraușoare și ultrarezistente — rășini și fibre sintetice. Aripile aparatului au aproape aceleași dimensiuni

ca și cele ale avionului de pasageri „DC-9”. În partea de jos se află un lăcaș din plastic transparent în care sînt amplasate cabina pilotului, sistemul de pedale, precum și elicea. Diametrul elicei este de 4 metri, greutatea — 900 grame. Viteza pe care se contează este de 25 de kilometri pe oră.

Canalul Minecii a fost traversat, în chip triumfal, de un alt avion cu tracțiune musculară, „Albatros”, pilotat de Vrien Allan. Suferind acest eșec, specialiștii de la Universitatea Tehnologică din Michigan au trecut la crearea unei alte mașini de zbor — „Monarch”. În 1984, acest aparat relativ mic

dale pe traseul respectiv este posibil. Construirea aparatului n-a pus probleme deosebite. Cel mai mult i-a preocupat pe universitarii din Michigan problema dacă organismul uman este capabil să mențină un ritm de mare efort timp de cîteva ore. Pentru a determina acest lucru s-a cerut concursul medi-

gii lui despre marii sportivi care învîrteau cu sîrg pedalele de antrenament, s-a dus și el să privească. Atunci creatorii lui „Dedal” i-au propus lui Trimmely, din pură curiozitate, să se supună și el testelor, cu toate că, după aspectul lui exterior medicamentul nu semăna deloc a om puternic: avea 1,70 înălțime și cîntărea 68 de kilograme.

Cu atît mai mare a fost mirarea tuturor cînd, după prelucrarea datelor obținute, s-a dovedit că Trimmely este capabil să dezvolte cea mai mare energie motrice dintre toți cei testați. După cum este bine cunoscut, raportul dintre forță și greutate este principalul parametru după care se apreciază în aviație motorul. Alegerea a fost făcută — „motorul”, și pilotul lui „Dedal” va fi Trimmely. La zborul de probă ce a urmat apoi, tînărul pilot a parcurs în 13 minute 55 de kilometri, dobîrînd recordul stabilit cu opt ani în urmă de „Albatros”. Toate acestea nasc speranța și încrederea că mitul lui „Dedal” va deveni în sfîrșit realitate.

ION CODRU ■

Cu „Dedal” pe urmele lui Dedal

Aparatul a fost construit în laboratoarele Universității Tehnologice din Michigan, Statele Unite. Aceste laboratoare au acumulat o bogată experiență în crearea de aparate de zbor de tip asemănător. În 1979 a fost realizat aici „Crusalis”, destinat zborului peste Canalul Minecii. Se știe că pentru atingerea acestei performanțe industriașul englez Henry Kramer a instituit un premiu de 50 000 de lire sterline. Dar la numai o săptămînă după prima probă cu „Crusalis”,

a stabilit un record mondial de viteză pentru aparate de zbor cu pedale, străbătînd un traseu de 1500 de metri cu o viteză de 21 de mile de oră.

Distanța dintre insula Creta și litoralul Greciei este de 110 kilometri — aproximativ de trei ori mai mare decît cea străbătută de Allan cu „Albatrosul”. Specialiștii au studiat timp de un an de zile condițiile meteorologice din zona Cretei și au ajuns la concluzia că cel puțin din punct de vedere teoretic zborul cu avionul cu pe-

cilor, care au făcut o serie de experiențe pentru a stabili parametrii fiziologici necesari ai viitorului pilot al lui „Dedal”. La teste au luat parte cei mai buni atleți americani — maratonisti, cicliști și alții. Totuși, omul potrivit a fost găsit cu totul intîmplător: studentul în medicină Gleen Trimmely, în vîrstă de 27 de ani. Cercetător înzestrat, autor al mai multor lucrări științifice în domeniul biologiei, el efectua experiențe într-un laborator alăturat și, atras de cele povestite de cole-

**Cel mai bun
fotbalist al anului**

Cel mai bun fotbalist român al anului nu putea fi altul decât autorul golului victoriei de la Viena: implicațiile și bucuria acestui posibil și ratat succes ar fi fost atât de mari încât cu greu s-ar fi putut imagina altcineva în vârful piramidei. În situația dată, însă, necalificarea nu numai că a produs o amărăciune firească ca orice eșec, dar, pe alocuri, a adus în prim-plan și o serie de cauze profunde ale acestei contraperformanțe, un set de probleme de fond cu care se confruntă fotbalul nostru și care ar trebui grabnic soluționate dacă vrem să croim cum se cuvine calea spre posibile succese viitoare. Cu alte cuvinte, gândurile iubitorilor fotbalului nostru, ale suporterilor adevărați ai echipei naționale sînt îndreptate acum mai degrabă spre ce trebuie făcut decît spre ce s-a făcut, nimeni neprevăzînd dispoziția sufletească de a împărți lauri învinsilor. În acest context, tentația de a căuta un „cel mai bun fotbalist român al anului” părea întrucîtva nefirească. Pe de altă parte, tradiția acestei anchete a transformat-o deja într-un fel de „instituție”, care și are dreptul său la funcționare o dată pe an, în zilele de bilanț ale tuturor domeniilor.

Am ieșit din această incurcătură așa cum se procedează de regulă în astfel de situații: recurgînd la un compromis. Adică, avînd în vedere „postulatul” afirmat în prima frază, un „cel mai bun fotbalist român” al anului 1987 pur și simplu nu există! Există (inevitabil) o ierarhie a comportării și valorii jucătorilor noștri în acest an, dar ea va începe (tot inevitabil) de la locul doi, în jos. Această decizie a organizatorilor anchetei reviste „Flacăra” se vrea o simbolică expresie a insatisfacției produse de necalificarea la europene, dar, în același timp, respectă și realitatea conform, căreia, chiar și într-un an fotbalistic așa de nefast, evoluția jucătorilor noștri a fost diferențiată într-o ordine pe care, din respect pentru tradiție și pentru cititori, merită s-o căutăm. Nu mică ne-a fost satisfacția cînd, în una din scrisori (pertinentă în întregul ei și cu multe lucruri de substanță relevate extrem de concis) am întîlnit o opinie identică: „Să-mi fie cu iertare, ne scrie între altele Cristian Shuster din București, str. Măgina de piine nr. 2, dar dacă eu aș face parte din colectivul redactorilor sportivi al revistei, aș fi propus ca locul întâi să nu fie acordat, opțiunile să fie notate de la numărul doi în jos!” Gînd la gînd cu bucurie, Cristian Shuster, și încă o dată, felicitări pentru modul în care gîndiți binele fotbalului nostru!

Spectacolul epistolar

Chiar fără „obiect”, această anchetă era așteptată. În majoritatea scrisorilor primite revin ca un leitmotiv cîteva idei: regretul de a nu ne fi calificat la europene, speranța că fotbalul nostru se va redresa, statornicia în pasiunea lor a iubitorilor fotbalului, dorința tuturor de a le șterge pe cele rele și de a le aduna pe cele bune. În plus, cit de mult am fi greșit dacă n-am fi organizat această anchetă ne-o dovedește constatarea (a însăși cititorilor noștri) că demersul nostru este printre puținele (poate singurul) care solicită și se bazează, la modul real, pe opinia iubitorilor fotbalului. „Încă de la început, ne scrie Dumitru Cătălina, din București, str. Răcari nr. 61, doresc să mulțumesc revistei „Flacăra” prin intermediul acestor rînduri pentru posibilitatea pe care o oferă iubitorilor fotbalului de a-și exprima direct opțiunile pentru desemnarea fotbalistului fruntași în acest an.”

Un preambul tehnic al acestei anchete: ne-au sosit în timp util și au putut fi luate în calcul 1022 de opțiuni cuprinse în 961 de scrisori, alte 70 de scrisori nemaiputînd fi luate în considerație. Pentru trierea și evidențierea plicurilor, am beneficiat de serviciile minicomputerului „P.D. — 1” aflat la secretariatul nostru. Însă desfacerea plicurilor, lectura scrisorilor, selecția celor care merită comentate și operarea punctajelor au presu-pus multă răbdare și atenție din partea întregului „stat-major” al anchetei „C.M.B.F.A. '87”, adică nimeni alții decît semna-

tari pe parcursul anului în aceste pagini de sport: Constantin Dragomir, Florin Condurățeanu, Cornel Nistorescu, Victor Niță, Lucian Oprea, plus autorul prezentului comentariu.

Spectacolul epistolar a fost și de-acestă dată divers, spumos, interesant, contradictoriu. Poate și dintr-o deformare profesională, stridentele cele mai mari ni s-au părut a fi „scrișturile” literelor sugrumate sub greșeli de gramatică sau ortografie. Am trecut însă cu îngăduință peste ele, deși ne gîndim ca în viitor să luăm în considerație doar opțiunile „curate” din aceste puncte de vedere.

Din Botoșani ne-a scris „un grup de soții, mame, gospodine” — patru la număr — rugîndu-ne „să nu ne trădați soților noștri, ei nu știu de această ispravă a noastră”, drept pentru care le dăm doar inițialele numelor: G. E., B. D., C. I., A. M. (deși nu știm „ce rău au făcut” scriindu-ne...). Din cei șapte elevi ai clasei a XII-a D, Liceul industrial „Tractorul” Brașov, unul (Ilie Lucian) are ideea de a face un clasament numit de el al „jucătorilor revelație”: Cămătaru, Mirea, I. Varga, C. Varga, Lupescu, Lupu, Alexa, Craiu, Țirlea, Ciurea. Bucureșteanul Mihai Bucureșteanu, din str. Compozitorilor nr. 30, „îl vede” pe locul zece pe... Pena. Pentru Gavrilă Ilie Cristian din Buncărd-Sibiu, cel mai bun fotbalist

cite) prin care aveau să acorde cite 36 de voturi, în ordine, lui Hagi, Bôlôni, Belodedici, Lăcătuș, Pițurcă, Lung, Iovan, Bumbescu, Cămătaru și Klein. Un contraexemplu de manieră epistolară îl oferă Popescu Ilie din Pitești, care, dovedind că n-a înțeles spiritul acestui sondaj de opinie, ne trimite un fel de scrisoare ce n-a putut fi luată în considerație. Patru expeditori de pe patru străzi din București ne trimit patru plicuri cu patru opinii dar cu același scris care poate fi al lui Apostol Mihai, Remus Păunescu, Burlacu Mihai sau Cireașă Aurel. La fel, din Șaranga, Greceanu, Vintileancu și Gînduți — toate sate din județul Buzău, vin patru scrisori cu aceeași grafie ce aparține uneia din elevele Solomon Mihaela, Baiu Rodica, Ifrim Adriana sau Damian Camelia. O pertinentă analiză a fotbalului și a fotbalistilor se vedește a fi Miron Doina din Bacău, str. Petru Rareș nr. 5, care și însotește clasamentul de veritabile „fise tehnice” ale celor menționați. O opțiune ciudată, dar, paradoxal, bine argumentată, are Ionescu Vicențiu din Călărași care-l pune în fruntea clasamentului pe Liliac. Desigur, trăsătura definitorie a unor astfel de sondaje de opinie o reprezintă subiectivismul celor implicați. Aceasta pulsează între limite, extreme, pentru ca, în cele din urmă, să triumfe

față de jucătorii de valoare — și este normal să fie așa.

Pelin Gabriel din Brăila, str. Cezar Petrescu, ne roagă insistent să-i citim scrisoarea. Oricum făcăm acest lucru, dar n-am aflat din ea decît un fel de odă la adresa lui Pițurcă. O observație interesantă are Cornel Gănescu din Brăila (str. Galați nr. 57): „Personal, cred că ar fi o eroare ca ancheta să-l desemneze pe Hagi învingător pentru că acesta ar însemna o ființă în saltul lui valoric, deoarece o înfrîngere '87 stimulează ambiții și energii noi pentru recîștigarea poziției frunțase, iar o victorie '87 după un an fără strălucire, creează impresia că, oricum ar juca, el rămîne tot nr. 1.”

Nu putem încheia această scurtă incursiune printre scrisorile primite fără a menționa cîteva cu aer nostalgic. Duma Tereza din Făraoni-Bacău și Maier Rudolf din Gherla-Cluj sînt singurii care n-au rezistat tentației de a-l mai aminti (chiar și pe locul 10) pe Ilie Balaci. Apoi, Gachi Anca-Beatrice din Iași, str. Vitejilor nr. 2, îl plasează pe locul 8 pe cel care a ținut trena tuturor topurilor fotbalistice de anul trecut — Helmut Ducadam. Iar Tofan Felicia din Piatra Neamț, str. George Coșbuc (iată, corespondența dv. cu această rubrică s-a și inaugurat!) are o ușoară ezitare în dreptul locului 10:

Ce păcat că nici unul din cei trei n-a putut fi cel mai bun fotbalist al anului...

este unul din următorii — n.n.) Hagi, Cămătaru, Bôlôni — rămîne la aprecierea dumneavoastră”. Cociină Alin Mihail, din Motru-Gorj, candidează la titlul onorific de cel mai tînăr participant la anchetă: are doar 11 ani. Ivan Ionel din Rimnicu Sărat ne propune și un clasament al jucătorilor „mari speranțe”, cum îi numește el: Lupescu, Rotariu, Lupu, Craiu, Badea („U” Craiova), G. Popescu, Stănci, Răducioiu, Ghiță, Timiș. Pop Mihai din Ploiești, str. Troienilor nr. 3 ne scrie pentru prima dată, dar o face foarte frumos și îngrijit. Ungureanu Clement, din Iași, str. Republicii nr. 1B, are ideea de a-și „obiectiviza” propria opțiune prin centralizarea unor clasamente întocmite pentru fiecare lună a anului. Harnicul elev Radu Codin-Mihai din Brașov, str. Dr. Cantăuzino nr. 16, își trimite opțiunea însoțită de cele ale bunicului, tatălui și sorei sale. Cea mai elaborată opinie ne-a parvenit de la Vlăsceanu Gheorghe, din com. Dobroești, S. A. Ilfov: un clasament sub formă de tabel cu „defecte, calități și aprecieri generale” pentru fiecare jucător. Aceași tendință spre argumentare are și Anghel Cătălin, din Buzău, str. Karl Marx, dar „îi scapă”, la interval de două rînduri, o ușoară contradicție: pe locul 8 îl dă pe Mateuț, iar pe 10 — pe T. Stoica, „cel mai valoros jucător român pe postul său, iar titularizarea lui Mateuț în echipa națională a fost prematură” etc. Stoica C. Petrișor-Grigore, elev la Seminarul Teologic Buzău, str. Aleea Episcopiei nr. 2, îl plasează pe locul 8 pe... Călugăru. Elevii clasei a XII-a B, Liceul industrial nr. 6 Tirgoviste ne trimit o scrisoare foarte frumoasă, decentă și îngrijită (inclusiv cu semnături

media, așa cum ne învață principiile elementare ale statisticienilor. Fără a face prea multă teorie, și ancheta de față a inclus astfel de opinii „extreme”. De pildă, Dumitrușcu Mircea din Tîrgu-Jiu „nu vede în primii zece nici nu stelist”, în timp ce pentru Nicolae Iuliana, din București, str. Ciucea nr. 2, doar Cămătaru (locul 10) face o breșă în blocul stelistilor. Pentru Lazăr Ion din Rimnicu Vilcea, dintre steliști doar Balan merită să fie menționat (pe locul 4), în timp ce pentru Craioveanu Cristina din București, str. Aleea Pașcani nr. 6 „este normal ca cei 10 fotbalisti” ai anului să fie toți de la Steaua.”

O polarizare similară există și relativ la echipa națională. Îngăduință totală au, printre alții, Miclea Ioan din Alba Iulia și Dosoițe Magdalena care însușie pe cele zece locuri ale clasamentelor pe nimeni alții decît componenții echipei naționale (cu ex aequo-urile de rigoare). În schimb, Liviu Argeșeanu din Bechet-Dolj este sever față de tricolorii (exceptîndu-l pe Lung), fiind supărat „pe față” cum se spune, pentru nereușita acestora.

Cit de sensibil este barometrul iubitorilor fotbalului o dovedește „micul caz” Belodedici. Negruț Emanuela Liliana din Constanța menționează: „Punîndu-l în fruntea clasamentului pe Belodedici am ferma convingere că acest foarte talentat fotbalist își va revizui comportarea, care pînă în momentul «Prater» (cînd a primit cartonaș roșu) era ireproșabilă”. La fel, Blăjuț Mihai-Sorin din Galați îl plasează pe Belodedici „doar pe locul 8 din cauza incidentelor pentru care a fost eliminat de pe teren”. Lumea este pretențioasă indeosebi

„...vă rog să mă credeți că parcă nu pot trece de acest loc fără să includ în primii zece și pe... Ducadam”; și, în sport, valorile se uită greu pentru că apar și mai greu.

În total, în cadrul celor 1022 de opinii au punctat 147 de fotbaliști. Spectacolul cozii acestui clasament este la fel de pitoresc (poate mai mult) ca al părții lui superioare. De pildă, Stanciu Ionel din Slobozia „îl dă” pe locurile 4 și 10 pe concetățenii săi Constantin Nelu și Istrate Marian de la echipa locală Unirea; Fărcuț Crinela din Arad îl plasează pe 8 pe numitul jucător Negruț; Mărgineanu Mihaela și Gîndea Edit, ambele iubitoare ale fotbalului din Iernut îi arordă lui Janosi Laszlo, jucător la Energia din localitate, cite un loc 10 după cum și Neluțu Popa, golgeterul Unirii Alba Iulia, este cadrosit și el cu un punct în clasamentul final. Dacă respectivii participanți la anchetă au vrut, prin asemenea opțiuni, să-și câștige un soi de „celebritate” refînă, iată-le voia implinită. Replica de umor și bun simț la asemenea situații a dat-o Bartis Imre din Tîrgu Mureș care încheie astfel scrisoarea sa: „Vă mulțumesc și sper că (sic!) clasamentul final va fi mult mai drept decît cel de sus”.

Opțiunea cititorilor

Pentru alcătuirea clasamentului, punctajul a fost cel obișnuit: 10 puncte pentru locul 1, 9 puncte pentru locul 2 ș.a.m.d. Din necesități metodologice, am recurs și la aflarea „notei medii”, ca să ne exprimăm așa, prin împărțirea punctajului total obținut de fiecare jucător la numărul total (1022) de opinii

exprimate. Această medie este trecută în dreapta numărului care indică punctele:

2. HAGI	7 938 p	7,76
3. BÔLÔNI	7 042 p	6,89
4. BELODEDICI	6 005 p	5,87
5. CĂMĂTARU	4 950 p	4,81
6. LĂCĂTUȘ	4 520 p	4,42
7. LUNG	3 107 p	3,01
8. KLEIN	2 348 p	2,29
9. PIȚURCĂ	1 961 p	1,91
10. BUMBESCU	1 776 p	1,73
11. IOVAN	1 723 p	1,68
12. MATEUȚ	1 651 p	1,61
13. UNGUREANU	1 261 p	1,23
14. T. STOICA	1 012 p	0,99
15. CORAȘ	749 p	0,77

Urmează: 16. Liliac 505p, 17. Rednic 496 p, 18. Moraru 266 p, 19. Balint 216 p, 20. E. Săndoi 175 p.

Votul ziaristilor

În spiritul unei necesare și frumoase colegialități, am solicitat și în acest an opinii de la gazetari din prea scrisă și vorbită, publiciști și scriitori atașați fenomenului fotbalistic, tuturor mulțumindu-le pe această cale pentru amabilitatea cu care au răspuns invitației noastre. Facem precizarea că, în unele situații impuse de imposibilitatea comunicării în timp util cu cei în cauză, ne-am luat îngăduința de a le lua în considerare opiniile formulate pentru ancheta similară publicată de „Almanahul literar '84”, apreciînd că opțiunile respective rămîn, în mod firesc, aceleași.

Horia Alexandrescu („Scinteia tineretului”) sancționează simbolic componenții lotului național care n-au reușit căs — carea, optînd pentru: Coraș, Burcea, Cristea, Craiu, Lupescu, Varga („Pol. Timișoara”), Badea („U” Craiova), Stoica („U” Craiova), Lupu, Stănci, Ovidiu Ioanițoia („Sportul”) ia și el o distanță critică față de ierarhia acestui an: „Hagi, Bôlôni, Belodedici, Lung, Klein — nume rotorează începînd de la locul 6 în jos”. Ion Buduca („Viața studentescă”) este cel mai lăcomnic: Belodedici, Maria Cune („Săptămîna”) este singura care-l „vede” pe Cămătaru pe primul loc, încercînd și o repar-tizare echitabilă a locurilor de clasament pentru jucătorii cel mai buni ai diferitelor echipe. Această strategie devine explicită la Valeriu Mironescu („Scinteia”) la care clasamentul jucătorilor urmează fidel, pînă la locul 10, clasamentul primei divizii: Hagi, Cămătaru, C. Solomon, Burcea, Dragnea, Lung, Klein, Vlătăsescu, Marțian Popescu și Coraș—Cîmpeanu II. La Dan Claudiu Tănăsescu („Săptămîna”) ajunge la formula unei echipe naționale avîndu-l pe Rotariu fundas stinga: Lăcătuș, Hagi, Belodedici, Bôlôni, Bumbescu, Lung, Pițurcă, Iovan, Stoica, Rotariu. Ion Predoșanu („Comertul socialist”) nu renunță nici în acest an la Bănuță (locul 9), iar Ion Bocioacă („România liberă”) dă credit tineretului: Lupu—Craiu pe locul 10. Dan Voicilă și Ion Ghițulescu „punctează” pentru Agiu (locurile 10 și, respectiv, 9). Dan Pătrașcu („Informația Bucureștilui”) pune clasamentul între poli Hagi—Coraș (acceptîndu-l, totuși, pe nebucureșteanu Klein, pe locul 9). Marius Georgescu („România liberă”) „merge” cu Cristea (abia) pe locul 10, dar cu Mateuț pe 4. Colegii de la ziarul „Sportul”: între opinia lui Cornel Popescu și cea a lui Adrian Vasilescu, o singură deosebire în dreptul locului 3 (Bôlôni și, respectiv, Belodedici). C. Firănescu crede în Lupescu (locul 10), dar Radu Urziceanu și Paul Slăvescu îl pun pe talentatul mijlocas dinamovist pe locurile 7 și, respectiv, 6. Ioan Chirilă rămîne fidel lingă „pianul” său Marcelino Coraș — locul 5, dar în opinia lui Gheorghe Nerțea nici un „sportist” (dar Burcea pe locul 10). Laurențiu Dumitrescu plusează tinerii: Hagi, Gică Popescu, Lupescu, Stoica (Craiova), Stănci în ordinea primelor cinci locuri. Eftimie Ionescu — două modificări față de naționala „vieneză”: fără fundas stinga și cu Lupescu (locul 7), mijlocas. Constantin Vrăncianu („România liberă”) a optat, în ordine, pentru Hagi, Lăcătuș, Bôlôni, Lung, Mateuț, Cămătaru, Klein, Belodedici, Liliac, Pițurcă. Au mai fost luate în calcul opiniile exprimate de: Radu Coșău

(„Informația Bucureștiului“), Nicolae Cristache („Tribuna României“), Dumitru Graur (Televiziune), Șerban Ionescu („Viața militară“), Dumitru Pelican și Teoharie Coca-Cosma (Radio) Cornel Catană („Comerțul socialist“), Vasile Căbulea („Scinteia tineretului“), Traian Ungureanu și Lorin Vasilovici („Viața studențească“), Tamas Bodor („Ifimunkas“), Gheorghe Nicolaescu și Stelian Trandafirescu („Sportul“), Marius Tupan („Urzica“).

Așadar, în total 39 de opinii care au condus, după același sistem de punctaj, la clasamentul de mai jos:

2. HAGI	329 p	8,43
3. BELODEDICI	257 p	6,58
4. BOLONI	222 p	5,59
5. LACATUS	206 p	5,23
6. CAMATARU	196 p	5,02
7. BUMBESCU	106 p	2,71
8. KLEIN	106 p	2,71
9. LUNG	88 p	2,25
10. IOVAN	78 p	2
11. CORAS	66 p	1,69
12. MATEUT	49 p	1,25
13. LUPESCU	40 p	1,02
14. G. POPESCU	31 p	0,79
15. BURCEA	30 p	0,76

În continuare: 16. C. Solomon 21 p, 17. Pițurea 22 p, 18 T. Stoica 20 p, 19. Ungureanu 19 p, 20. Stoica („U“ Craiova) 16 p.

Clasamentul redacției

În ponderea cuvenită, am găsit oportunitate, să alcătuim, în premiera acestei anchete, și un clasament alcătuit pe baza opiniilor redactorilor și colaboratorilor paginilor de sport ale revistei „Flacăra“. Principiul este același: punctajul obținut de fiecare jucător se împarte la numărul total al participanților la anchetă, astfel încât mediile din cele trei clasamente sînt obținute prin aceeași unificatoare operație aritmetică. Au fost consultați următorii colaboratori și redactori ai revistei: Cristian Topescu, Lucian Oprea, Octavian Știreanu, George Arion, Răzvan Bărbulescu, Cornel Nistorescu, Constantin Dragomir, Victor Niță.

2. HAGI	63 p	7,87
3. LACATUS	54 p	6,75
4. BOLONI	48 p	6
5. BELODEDICI	43 p	5,37
6. CAMATARU	42 p	5,25
7. LUNG	31 p	3,87
8. CORAS	29 p	3,62
9. IOVAN	24 p	3
10. BUMBESCU	21 p	2,62
11. KLEIN	16 p	2
12. MATEUT	14 p	1,75
13. UNGUREANU	10 p	1,25
14. PITURCA	6 p	0,75
15. BALINT	5 p	0,62

Clasamentul final va fi dictat de însumarea mediilor obținute în cele trei clasamente parțiale.

Deci:

2. HAGI	24,06
3. BOLONI	18,58
4. BELODEDICI	17,72
5. LACATUS	16,45
6. CAMATARU	15,11
7. LUNG	9,16
8. BUMBESCU	7,06
9. KLEIN	7
10. IOVAN	6,68

Făcînd din această largă consultare publică și din rezultatele ei doar simbolul speranțelor noastre că anul 1988 ne va aduce mai multe satisfacții de la cel mai îndrăgit dintre sporturi și va marca deplina consacrare a tot mai multor tineri fotbalisti, vă lăsăm dumneavoastră, stimați cititori, plăcerea de a comenta rezultatele acestei anchete, de a „diseca“ pe îndeletele toate aspectele și semnificațiile ei. Se înțelege că prezența într-un astfel de clasament trebuie să reprezinte pentru toți cei în cauză, pentru toți jucătorii care au primit acest semn de recunoaștere de la iubitorii fotbalului, sursa unei imprescriptibile obligații morale de a se pregăti mai mult și mai bine, de a obține rezultate tot mai bune, pentru a răspunde astfel așteptărilor și speranțelor de care sînt înconjurați. Departe de a fi doar o „formalitate“ îmbrăcată în haina statistică, un astfel de clasament constituie în primul rînd un prețios, uriaș și onorant vot de încredere.

În ce-i privește pe autorii acestui demers publicistic, ei sînt să multumescă tuturor celor care au răspuns invitației de participare și care au găsit chiar timpul și „colțisorul de pagină“ pentru a transmite urări tradiționale. La rîndu-ne, ne grăbim să urăm tuturor cititorilor acestor pagini, iubitorilor fotbalului, întregului sport românesc un sincer „LA MULTI ANI!“.

OCTAVIAN ȘTIREANU

Cea mai bună sportivă a lumii în anul 1987

Fotografie de AUREL NEAGU

Reconfirmînd opțiunile tuturor iubitorilor și specialiștilor sportului din țara noastră prin care Aurelia Dobre fusese aleasă sportivă numărul 1 a României în anul care se încheie, rezultatul anchetei inițiate de Asociația spaniolă a presei sportive a desemnat-o pe tînăra noastră gimnastă cea mai bună sportivă din lume a anului 1987. Un premiu care vine să recunoască nivelul unei întregi mișcări sportive ce a dovedit în atitea rînduri prin excepționale rezultate gradul înalt al competitivității sale. Frumosul trofeu „El Corte Ingles“ oferit Aureliei Dobre la Madrid readuce în atenția lumii sportive remarcabila performanță realizată de gimnastele noastre la Campionatele Mondiale de la Rotterdam cînd, alături de ea, Daniela Silivaș, Eugenia Golea, Ecaterina Szabo, Camelia Voinea și Celestina Popa uimeau și încîntau prin măiestria desăvîrșită a execuțiilor lor. În sala „Joy“, unde a avut loc decernarea premiilor în prezența autorităților sportive și a altor autorități spaniole, a reprezentanților mijloacelor de informare în masă și a unui numeros public, alături de actualele vedete ale sportului din lumea întreagă s-au aflat, pentru a sublinia parcă într-un mod emoționant această continuitate în timp a înălțătoarei pasiuni capabile să apropie oamenii de pretutindeni, nume faimoase ale sportului de altădată între care Lev Iașin și Di Stefano. Premiile acordate i-au numit, pe categorii, pe cei mai buni dintre cei buni fără a ierarhiza. Astfel, cel mai bun sportiv al anului din întreaga lume a fost ales Stefen Roche și cea mai bună sportivă a lumii — Aurelia Dobre. Felicitînd-o încă o dată pentru succesul înregistrat, să le urăm Aureliei Dobre și antrenorilor săi să atingă noi culmi ale performanței spre lauda lor și a sportului românesc și tradiționalul „La mulți ani!“

CONSTANTIN DRAGOMIR

Civilizația sportului

Contactul cu noul

În mișcarea sportivă se constată o îmbunătățire continuă a performanței și o viață din ce în ce mai scurtă a recordurilor, chiar în intervalul dintre olimpiade sau de la un campionat mondial la un altul.

În sport, ca în orice domeniu de activitate, ar trebui să domnească preocuparea neîntreruptă pentru găsirea, pentru descoperirea noului, fără îndrăzneală și fără originalitate neputîndu-se concepe progresul. Un strateg celebru a spus cîndva că „numai proștii cred că pot cuceri victorii folosind aceleași metode“.

Fotbalul, în continuă transformare și progres, pretinde jucătorilor și mai ales antrenorilor să fie la curent cu tot ceea ce apare nou în metodică. Aceasta trebuie să se manifeste în tehnică și tactică, dar cu atît mai virtuos și în procedeele de instruire, de educare și de formare a personalității și caracterului tinerilor. Sarcinile antrenorilor moderni sînt multiple și ele reclamă din partea acestora întrunirea unor calități și a unor cunoștințe care să le confere o autoritate de necontestat.

Majoritatea antrenorilor noștri sînt buni cunoscători ai fotbalului și își bazează exercitarea profesiei pe o experiență acumulată de-a lungul anilor, pe cunoștințe căpătate la diverse cursuri de inițiere sau de perfecționare și pe ceea ce au putut receptivă cu ocazia întîlnirilor interne și internaționale. Sînt însă prea puțin preocupați să-și îmbogățească cunoștințele în cercetarea și însușirea a tot ceea ce se scrie valoros în publicațiile de specialitate. O vizită la biblioteca CNEFS este cit se poate de edificatoare în acest sens. Numărul cititorilor din rîndul antrenorilor de fotbal este de-a dreptul îngrijorător.

Se simte, de asemenea, lipsa informărilor verbale și scrise despre ceea ce s-a văzut, s-a înțeles și s-a apreciat cu ocazia deplasărilor la meciuri sau la turnee unde s-au confruntat stiluri, metode, procedee. Dacă tehnicienii noștri, aflați cu echipele românești peste hotare, ar include în preocupările lor și culegerea a cit mai multor informații, ei ar putea împărtăși și altora lucruri folositoare.

Pornind de la ideea „cultura nu trebuie să rămînd numai fizică“, ne exprimăm dorința ca antrenorii (indiferent de specialitate) pe umerii cărora se edifică prestigiul unei mișcări sportive, să-și bazeze munca pe o documentare la zi privind ceea ce este nou în domeniul lor de activitate, găsind mijloacele de a țese din sâmborul, din rutina unei munci care riscă să ducă la plafonare dacă este ruptă de ceea ce este nou, modern. Nu sînt necesare calități excepționale pentru a fi receptivi la nou, pentru a-l aplica și a-l împărtăși celor din jur. Cum nu este atît de greu să-și însușești o limbă străină pentru „a face față“ unui interviu pentru presă, radio, televiziune sau pentru a traduce (ori a înțelege...) un articol dintr-o publicație externă.

Revenind la „sportul regat“, în fața tehnicienilor noștri se află obiective care trebuie să refacă prestigiul fotbalului românesc pe plan european și mondial. Saltul calitativ pe care îl așteptăm, depinde, în mare măsură, de munca neobosită a antrenorilor, bazată pe aplicarea necondiționată a celor mai eficiente procedee și metode moderne de pregătire.

Altminteri, întreaga noastră considerație pentru acești slujitori ai zeului Fotbal a căror situație este comparabilă cu cea a piloților aflați pe scaune efectabile.

CRISTIAN TOPESCU

● Într-un an cu două campioane mondiale de atletism, recordul mondial al lui Ben Johnson, cel mai rapid om din lume din toate timpurile (9"83/100 pe „sută“) face figură aparte, deși recordurile mondiale ale „Reginei sporturilor“ au fost, parcă, mai multe decît oricînd. ● Să nu-i uităm pe polonezul Kukuszka, al doilea alpinist care a cucerit în 1987 toți cei 14 „optmiori“, pe ciclistul irlandez Stephen Roche, reușind eventual „Giro-Tour“, sau echipa masculină de baschet a Greciei, campioană europeană, într-un sport tehnic, în care ierarhiile sînt extrem de greu de răsturnat. ● Dacă titlul de surpriză a anului poate reveni, fără teamă de greșeală, mai-sus-citatei formații a Greciei, „replica anului“ nu poate fi decernată, cre-

Toată lumea face sport

răspuns în cel mai bun stil britanic: „În opinia noastră, sorturile atletelor franceze nu sînt nici prea scurte, nici destul de transparente...“ ● Cu umor a răspuns și automobilistul englez Nigel Mansell, întreat pe cine ar prefera anul viitor ca partener de echipă în Formula 1, după plecarea campionului mondial Nelson Piquet: „Nu mă pot

Time-out

„Șahul sînt eu“

Campion mondial la șah este tot Garri Kasparov. În recent încheiata confruntare, desfășurată pe parcursul a 24 de runde, de la Sevilla el și-a păstrat cununa grație prevederii regulamentului în caz de scor egal. Nu fără emoții însă. Meciul a avut o desfășurare palpitantă, cu răsturnări spectaculoase și cu un final dramatic. Anatoli Karpov, șalangerul, conducea înaintea ultimei revede cu un punct. Pentru a redeveni campion mondial îl era suficientă o remiză în ultima partidă, dar a pierdut-o!

Nu mă voi referi la detaliile tehnice ale întîlnirii; inovații teoretice, greșeli etc. Acum cînd disputa între cei doi titani ai șahului a luat sfîrșit m-aș opri la declarațiile lui Kasparov dinaintea întîlnirii, publicate în revista vest-germană „Der Spiegel“. Campionul spunea: „Vremea lui Karpov a trecut! Am avut un moment mai greu în primul meci (cînd Karpov a condus la un moment dat detașat), dar acum oricît de obiectiv aș vrea să fiu șansele sînt de 2 la 1 în favoarea mea... Cine ar putea să-mi urmeze? Gata Kamski, un copil în vîrstă de 12 ani, format la școala de șah a lui Botvinnik... Nu, nici unul din actualii jucători nu mă poate detrona, cel puțin în următorii 7-8 ani!“.

Garri Kasparov este campion mondial, un jucător foarte bun (cel mai bun!) de șah la ora actuală, dar puțin a lipsit ca să nu fie deposedat de titlul suprem. Marelui său talent, zic unii, ar trebui să i se adauge și o doză de modestie, sau, zic eu, să aibă mai puțină ca ceilalți.

DAN DĂNUȚ DORU

hotări între Bo Derek și Maradona! ● Transferul anului (s-a anunțat suma de 10 milioane de dolari!) poate fi considerat cel al olandezului Ruud Gullit, de la PSV Eindhoven la AC Milan. După prima parte a campionatelor respective, PSV Eindhoven este lideră neînvinșă, în Olanda, și s-a calificat în sferurile de finală ale „CCE“, în timp ce piemontezii, întăriți cu „millionarul“ Gullit, privesc de jos spre liderea Napoli și au părăsit „Cupa UEFA“ încă din turul secund. Așa încît, alegerea lui Gullit drept cel mai bun fotbalist din lume în 1987 de către cititorii revistei „World Soccer“ pare influențată decisiv de reclamă, „sufletul comerțului“, nu?

LUCIAN OPREA

Totuși, Kasparov!

Garri Kasparov a păstrat titlul de campion al lumii la capătul unei confruntări spectaculoase cu Anatoli Karpov încheiată la egalitate prin momente de inegalabilă tensiune dramatică. După schimbările rapide de scor de la începutul meciului, restabilirea și menținerea egalității, chiar în condițiile unor partide muncite și ale unor șanse irosite, schimbărilor pulsului anteriorilor dispute dintre cei doi mari maștrii sovietici. Tatonarea psihologică a consumat mai mult decît s-ar crede: nici unuia nu-i convenea scorul nedecis. Chiar dacă își păstra titlul și prin egalitate, Kasparov avea ambiția de-a dovedi finalul celor 120 partide din patru meciuri că este superior „înrațitului“ său adversar cu mult mai mult decît minimalul punct avans luat după trei ani de hărțuială. Karpov nu dorea altceva decît victoria ce i-ar fi readus în posesie rînduitul titlu.

Cu sînge rece ex-campionul a așteptat ultima sa partidă cu albele. „Obligatoriu voi câștiga!“ — își impunea învinsul din meciul-revanșă. Deși, pe rînd, fiecare își măcinase nervii cu ratările anterioare, în clipa decisivă Karpov a fost tare, a jucat potrivit momentului psihologic: nici mai bine nici mai rău decît de obicei. Și a știut să-l atragă pe Kasparov pe făgașul neprevăzutului. Kasparov merita să piardă această penultimă partidă pentru că, din nou, a fost sclavul temperamentului său, al imensei sale ambiții și a uitat că-l are în față pe Karpov... Lansîndu-se în combinații periculoase sub amenințarea crizei de timp, campionul a comis erori, exploatate cu exactitate de șalanger.

Infrîngerea a fost ca un duș rece pentru Kasparov care nici în temerile sale cele mai umplute nu gîndise să fie condus înaintea ultimei partide. Campionul nu și-a mai putut oferi un binefăcător „respiro“ printr-un „time-out“. A abordat ultimul duel pradă neliniștii din „statul său major“ și cu tîria unui adevărat luptător. A lăsat partida „să curgă“ și a transformat cu răbdare o poziție egală în mic avantaj. Karpov a luptat din răspuseri pentru a smulge remiza ce i-ar fi adus „cununa cu lauri“, dar la intrerupere se afla deja într-o poziție incomodă. Totuși lupta s-a prelungit înspre noul control al timpului de gîndire, cînd piesele albe ale lui Kasparov dominau triumfător. De această dată lui Karpov i-a fost înfinit mai greu să cedeze: ceda punctul ce stabilea ierarhia mondială pentru trei ani! Dar a făcut-o în mod sportiv, stringînd mina adversarului ce dovedise calități excepționale de mobilizare atunci cînd trebuia să câștige un punct întreg dintr-o singură partidă! Kasparov nu și-a mai putut ascunde bucuria și emoția. Își apărase titlul. În aplauzele a trei mii de spectatori prezenți în teatrul Lope de Vega la actul final al campionatului mondial, „învrăjbiții“ adversari au rămas la tabla de joc analizînd cu infrigurare posibilitățile ascunse ale celei de-a 24-a partide.

12:12 este scorul unui meci în care nici unuia dintre combatanți nu i se poate reproșa că nu a făcut totul pentru victorie. Cifrele reflectă apropiata valoare a celor doi „ași“ ai timpului nostru. Încă o dată statisticienii constată după cele 120 partide din patru meciuri că balanța dintre cei doi „K“ atîrnă 60,5:59,5 cu avantaj Kasparov. Nu e mult! S-au întîlnit doi jucători geniali, fiecare merînd prin calitățile sale să fie campion. Dintre ei s-a desprins pe... „linia de sosire“ cel mai agresiv, cel mai inventiv și... cel mai tînăr, demonstrînd că „schimbul de ștafetă“ a fost făcut...

MARGARETA MUREȘAN

La Bucur-Obor, tradiționala paradă a modei de iarnă

În fața unui public mai numeros decât oricând, fapt ce a evidențiat, după opinia noastră, necesitatea permanentizării unui spațiu anume organizat pentru astfel de manifestări, la complexul comercial Bucur-Obor a avut loc zilele trecute, zile fierbinți pentru comerț, tradiționala paradă a modei. Au fost prezentate cele mai noi creații ale marilor firme de confecții din țară, firme ale căror produse, purtând pecetea calității și inspirației, se pot găsi mai lesne, pe gustul și măsura fiecăruia, în spațiile ospitaliere ale acestui colos comercial.

Dacă semnificațiile unei astfel de manifestări sînt

multe și nu se rezumă la sfera publicității, noi o vom sublinia pe aceea care, în cazul ilustrat de fotoreporterul Elena Ghera, s-a relevat cu deosebită pregnanță: pasiunea pentru profesie. A celor care, din conducerea întreprinderii sau din diferitele ei compartimente, antrenându-și colegii și colaboratorii și soluționînd, cu eforturi adesea greu de bănuț, problemele legate de organizarea și desfășurarea acțiunii, au situat respectul pentru cumpărător la locul cuvenit. Și-au refuzat tentația spre comod — ah, citi lucrători din comerț n-ar fi zis, ba chiar zic: „ce, nu se vind mărfurile și-așa, mai ales acum!” — au renunțat cred și la multe

din clipele de odihnă meritată și și-au pus mîntea și sufletul spre a face cit mai reușit acest dialog cu cumpărătorul care este o paradă a modei. „Da, se aude replica implicată în această atitudine, mai ales acum, cînd toată lumea cumpără”, cumpărătorul simte nevoia unei mai bune informări, a unui sfat competent, a unui sprijin în alegerea sau în alegerile ce urmează să le facă spre bucuria sa sau a celor dragi.

Tocmai acum se vîd în comerț comercianții adevărați. Cu știință și cu drag de profesie. Și o paradă a modei e ca o carte de vizită.

Anul care pleacă, anul care vine, în Gara de nord

Gara de Nord, iată un loc prin care nu credem să nu fi trecut cineva dintre noi. Poate că tocmai pentru că este bine cunoscută de toată lumea, nu s-a mai simțit nevoia unei firme. Începem discuția noastră cu inginerii Nicolae Diaconescu, șeful Diviziei Comerciale, și Valentin Niț, șeful Serviciului Plan cu acest aspect.

Nicolae Diaconescu: — Într-adevăr, este singura gară din țară care n-are firmă. Ne-am gândit și noi la asta. În anul care vine, mai ales pentru străinii care trec prin gară, va trebui să punem o firmă reprezentativă pentru această intrare în Capitala țării.

— Prin ce se mai deosebesc gara noastră, cea mai mare din țară, bănuiesc, față de altele?

N.D.: — În străinătate, la Viena, de exemplu, gările sînt mai mult pustii. La un sfert de oră după sosirea unui tren, nu mai vezi pe nimeni pe peron. Nici nu are sală de așteptare. Pe cei care sosesc sau pleacă nu-i conduce aproape nimeni. La noi, pentru un călător, sînt aproape 3—4 oameni care-l conduc sau îl așteaptă. Călătorii vin, așteaptă legătura cu alte trenuri în gară, își dau întâlnire în gară. E mai totdeauna aglomerație. Ea se produce bineînțeles și din alte cauze, vina este a noastră, și remedierea stă în atenția specialiștilor. Vrem o gară mai funcțională, mai comodă pentru călători. Ghișeele de bilete sînt insuficiente mai ales cele de clasa a II-a, și în perioadele de vîrf, cînd pleacă și sosesc trenuri din toate direcțiile. Anul viitor, intenționăm să mai amenajăm o intrare, pe bulevardul Dinicu Golescu, cu case de bilete pentru clasele I și a II-a, în locul actualei mesagerii, care și-a redus în ultimul timp foarte mult activitatea. Materializarea intenției noastre depinde de aprobarea sistematizării. Vom instala și în incinta caselor de bilete panouri și afișaj, care să îndrume călătorii. Actualele monitoare ni se par insu-

ficiente. Tot la casele de bilete vom crea un sistem de afișaj care va avea drept scop descongestionarea ghișeelor. De asemenea, în sălile de așteptare vom instala sisteme corespunzătoare de informare. Vom schimba în cursul anului viitor pictogramele care sînt învechite, deteriorate, neluminate cu altele noi, după ultimele norme internaționale. Am făcut comanda, am primit propunerile de machete, fonduri avem. Deși peste 80 la sută din informațiile care se cer Biroului de informații sînt afișate pe teleimprimator sau prin alte mijloace, călătorii întrebă — au mai multă încredere în informațiile verbale. În fața Biroului de Informații este în permanență aglomerație. Tot aici își dau întâlnire oamenii. Vrem să creăm o încăpere închisă, cu scaune și bănci. Tot pentru descongestionarea ghișeelor de bilete, în ianuarie, vom trece la înlocuirea mașinilor de tipărit bilete, uzate și învechite, în funcțiune dinainte de război, cu unele moderne, automate, de mare randament, create de institutul nostru de specialitate împreună cu Institutul de tehnologie de calcul și informatică.

— Cărucioarele pentru bagaje ni se par insuficiente. N.D.: — Avem în dotare peste 300 de cărucioare, din care 60—70 sînt în permanență la reparat. Călătorii le supraîncarcă, le blochează goale sau cu bagaje timp îndelungat. Este și vina noastră că nu le aducem din peroane la intrările în gară. Cît privește ghișeele de bagaje, în număr de 6, ni se par suficiente. Ar trebui reamenajate, regîndite pentru a deveni mai operative în preluarea și predarea bagajelor de mînă.

— Deci, ajunși în Gara de Nord, în anul care vine vom câștiga timp, ne vom simți mai bine. Dar în trenuri? Să începem cu căldura și lumina.

Valentin Niț: — Căldura și lumina din trenuri depind de existența acumulatorilor. Deși anul acesta, întreprinderea Acumulatorul ne-a livrat o cantitate mai mare de acu-

mulatoare, necesarul n-a fost încă acoperit. Încă din anul 1986, am înființat o secție de reparat și recondiționat acumulatori la Revizia de vagoane Grivița. Totuși numărul lor este deocamdată insuficient. Au prioritate trenurile internaționale și cele pe distanțe mari. Trenurile pe parcursuri scurte sînt încă în suferință din acest punct de vedere. Un alt aspect care ne mulțumește este starea vagoanelor. Deși a intrat în funcțiune o hală nouă de pregătire și s-a sporit numărul muncitorilor care asigură salubritatea vagoanelor, vagoanele vin din parcurs într-o stare cu totul necorespunzătoare — deteriorate și murdare. Mai ales cursele de noapte în direcțiile Oltenița, Giurgiu și Buzău ne creează probleme.

— Pentru distanțele lungi, o condiție pentru asigurarea unei călătorii agreabile este existența unor vagoane restaurant bine aprovizionate, care să dea posibilitatea servirii unei mese calde. Nici Restaurantul Gării de Nord nu ni se pare reprezentativ pentru un loc prin care trec sute și mii de oameni într-o zi.

V.M.: — Restaurantele din gări nu aparțin de rețeaua Rîmănești, ci de cea a I.A.P.L. Acest lucru ne creează greutate și în aprovizionarea operativă a vagoanelor restaurant la capetele de secție. Colaborarea dintre noi și întreprinderile de alimentație publică nu este întotdeauna din cele mai bune, în sensul operativității.

În concluzie, preocupări pentru ca noi să călătorim cit mai civilizată există. Eforturi se fac. Problemele sînt cunoscute și în atenția lucrătorilor din calea ferată. Recunoscînd că în mare măsură îmbunătățirea condițiilor în care călătorim depinde totuși de noi, să așteptăm cu încredere punerea în practică a măsurilor preconizate la Regionala C.F. București.

OPREA GEORGESCU ■

Cronica șoselei

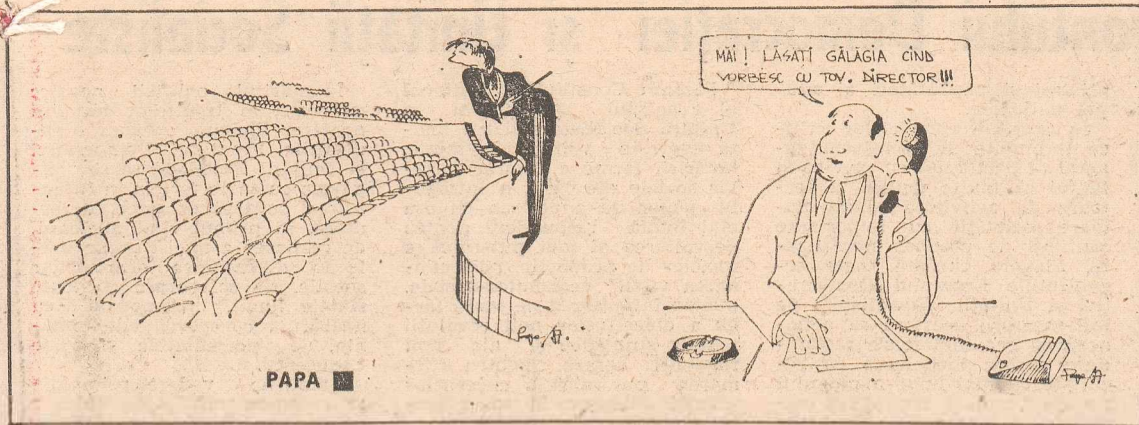
Un examinator pretențios

Toate capriciile naturii pot fi întâlnite, și mai ales simțite pe șosele în anotimpul alb. Dacă ține să fie generoasă, iarna scaldă totul într-un soare orbitor. Șoselele redevin negre, curate, aderența pneurilor crește odată cu buna dispoziție a celor din mașini. Totul pare splendid. Peisaj feeric, munții înzăpeziți, pomii plini încă de promoroacă ce se scutură aido-ma copacilor de petalele florilor, primăvara. Iluzia că vei rula mult în asemenea excelente condiții și se spulberă din păcate nu după multă vreme. Cerul devine de plumb, se întunecă brusc și trebuie să aprinzi farurile ca să poți înainta. Norii încep să cearnă parcă cu ciudă, fulgi deși și mari cit banul. Nu mai vezi în față decit o puderie de pete albe înlănțuite într-un dans halucinant. Viteza mașinii, cu tot ajutorul farurilor și al ștergătoarelor nu poate depăși 30—40 la oră. Înaintezi cu dificultate împotriva ninsorii ce devine tot mai deasă, mai scititoare. Șoferul simte că solul nu mai e atît de prietenos ca înainte. Începe treptat să „uite” că automobilul la al cărui volan se află, are frîne. De încredere a devenit doar frînarea prin sistemul „de la mare la mic”, utilizînd cu pricere maneta de schimbare a vitezei. Iarna e anotimpul examenelor pe șosele. Și citi nu pică la testele sezonului rece! Vai de cei care au plecat fără ștergătoare sau cu lamelele acestora defecte. Suferă de „lipsă de vizibilitate” și cei cu parbrizele crăpate. În loc să vadă drumul, ei au în fața ochilor doar fisurile sticlei. Ele au desenat pe geamuri arabescuri ciudate, bune pentru a inspira un pictor sau un fotograf de elită, dar vai atît de inutile și chiar periculoase pentru pilot. Nu reușesc să promoveze testul anti-derapaj nici cei cu pneurile împovărate de ani, lustruite, ale căror sculpturi reprezentăzintă doar o frumoasă amintire din vremea copilăriei lor. Deodată șoferii simt, cum le fuge pămîntul de sub picioare. Opresc mașina mai departe puțin, în dreptul unei „nave rutiere” euate. Mașina a luat în brațe un plop. S-a încăpăținat să-i stea în cale. În timp ce-și oblojește zgîrieturile ca făcute de pisică, de pe față, șoferul încă speriat se adresează confratelui oprit pe acostament. „Cînd am plecat era soare, frumos. Cine să bănuiască că vremea se va burzului în așa fel pe distanță de zece kilometri pînă în comuna de peste deal? Și de cînd tot o bat la cap pe nevăstă-mea să cumpărăm cauciucuri”. „Jumătatea” nu se supără. Un zimbet chiar îi însoțește privirea ironică cu care-și învâluie soțul. „La uzura pneu-

rilor s-a adăugat cred, zice și naivitatea șoferului care n-a realizat sau a uitat că iarna e anotimpul derapajelor. Nu, nu vreau să se înțeleagă dezvăla că e vorba de nepricepere, doar bărbatul meu are permis de mulți ani” ține mignona brunetă, puțin cam plinuță să-și incheie scurta apreciere a întâmplării. Ninsorea se potolește treptat. Parcă a fost așa un fel de avertisment pentru cei de la volan. După ce parcurge o porțiune de drum s-o numim așa, „neutră” unde din cînd în cînd doar mîzga subțire face mașina să valseze, o barieră, o cortină albă, se așază în fața automobilistului. Chiar și cei ce folosesc numai picioarele pentru înaintarea pe drum, devin instantaneu prudenți, replindu-se pe marginea drumului. Luminiile mașinilor sînt vizibile doar atunci cînd vehiculele cu patru roți, au ajuns în spatele trecătorilor. Exigentă, intolerantă, iarna îl supune pe automobilist unor noi examene. Unii, ce au uitat toată vara că mașina lor are și un sistem de dezaburire se trezesc că n-au luat notă de trecere, cînd, apăsînd de butonul cu pricina, constată că geamurile rămîn la fel de lăptoase. Ce plăcut e să călătorești într-o mașină caldă, mai ales că în ultimii ani constructorii (doar și ei piloți) au acordat o atenție deosebită sistemului de încălzire. Vorba aia poți să stai și în cămașă. Neglijența se plătește. Nu te-ai îngrijit să ai căldură, dirdii. Atenția pilotului se concentrează spre altele. Cum să se apere de frig, cum să ajungă mai curînd la destinație și mai puțin asupra drumului, traficului. Geamurile înghețate ce transformă mașina într-un submarin al cărui periscop e petiul minuscul de geam dezghețat cu trudă de pilot. O asemenea călătorie seamănă cu un calvar. La volan tremuri și de frig dar și de frica inamicilor potențiali: șoseaua ca sticla, ceața, cei care fără să-și vezi te pîdă „ataca” din spate, din stînga, din dreapta. O deplasare pe jos, îmbrăcat bine, e mai sănătoasă, mai reconfortantă, mai sigură și mai plăcută decit un asemenea supliciu. Nu pledez bineînțeles pentru abandonarea prietenului nostru automobilul, ci pentru pregătirea cu toată grija a călătorilor cu mașina în acest anotimp, ce întinde capcane la tot pasul. Iarna, acest examinator atît de pretențios trece numai pe cei ce știu materie nu glumă. A cădea la examen înseamnă citeodată nu numai a rămîne fără căldură în mașină, sau a intra în șanț, ci mai rău... Dar de astă dată nu mi-am propus să vorbesc de asemenea lucruri.

VICTOR BEDA ■

Racul

PAPA

Omul cu umbrela

Indiferent de vreme, un bărbat obișnuia să plece de acasă cu umbrela la el. Își cumpărase patru umbrele de diferite modele pentru a nu fi pus în situația să n-aibă una la îndemână.

Într-un an la începutul toamnei, s-a gândit să le dea pe toate la reparat, să-l prindă sezonul ploios pregătit.

Mășterul i-a spus să vină după ele miercuri la ora 11. Când omul nostru s-a dus să le ia, mășterul l-a rugat să revină peste o oră. Neavind cum să-și umple timpul, s-a gândit să profite de ocazie și să se tîndă. La plecare, pe lângă balonzaidul din cuier, a luat, din obișnuință, și o umbrelă agățată acolo, asemănătoare cu una din cele patru ale lui.

Cînd s-a iasă din frizerie, un bărbat cu fața săpunită a țîșnit de pe scaun, i-a smuls umbrela din mîna și a început să strige:

— Ce faci, dom'ne, de ce-mi iei umbrela?

— Vă rog să mă scuzați, din obișnuință, se înroși omul nostru, sint obișnuit să am totdeauna la mine...

— Lăsați-vă de chestii d-astea! E a treia umbrelă care-mi dispăre într-un an. Cumpără-ți din nou umbrelă. Nu vă e rusine! Ar trebui să chem miliția.

— Vă rog să mă scuzați, e peribil ce mi s-a întîmplat, însă...

— Păreați un om serios, interveni un altul.

Conflictul s-a stins aici. Omul a ieșit din frizerie tremurînd de rusine și bilbind scuze.

Așa-mi trebuie, dacă nu m-am îngrijit din timp să le repar. Uite cum intră omul la bucluc, își spuse.

S-a dus la atelier, și-a luat cele patru umbrele reparate, le-a agățat de braț și se îndreptă spre casă. Pe drum s-a întîlnit cu bărbatul din frizerie, care, cînd a dat cu ochii de el, i-a spus indignat și în același timp admirativ:

— Bravo, ți-a mers bine astăzi.

Omul nostru, roșu ca racul, a grăbit pasul. Ce putea să mai spună?

Doi prieteni

După certuri repetate, un bărbat a fost izgonit din casă de nevastă și a rămas pe drumuri. Neavînd unde să se ducă, l-a rugat pe cel mai bun prieten, burlac de felul lui, să-l găzduiască pînă-și face rost de locuință. Nici nu vroia să mai audă să se mai mute la o femeie. Ultima experiență fusese dezastruoasă.

Prietenul l-a primit. Se gospodăreau cum se pricepeau, dormeau fiecare pe o canapea. Duceau o viață plăcută, fără restricții, fără obligația de a fi acasă la ora fixă, fără să dea seceala ce au făcut cu banii. Camera le era plină de prieteni, care veneau în vizită cu o sticlă-două de vin în buzunarele trencurilor.

Noapte de noapte, pe la ora

două, cînd se trezea din somn din cauză canapelei pe care dormea, musafirul își trezea gazda.

— Jeane, Jeane!

— Ce e?

— Scoală-te!

— Ce, ce s-a întîmplat?

— Uite, ți-am adus un pahar cu apă.

— Ai înnebunit? Nu mi-e sete.

— Știi, m-am gândit să nu spui mai tirziu că ai vrut un pahar cu apă și n-ai avut cine să ți-l dea. Acum că tot te-ai trezit, hai să stăm de vorbă.

Pietricica

Doi colegi, electricieni, reparau un Post TRAFU. Unul din ei stătea ciucit și repara un contact deteriorat. Al doilea, în picioare, simțind o pietricică în pantof, s-a descălțat, a scuturat pantoful și cînd să se încalce, într-un picior fiind, s-a dezechilibrat și, gata să cadă, s-a sprijinit de instalație. Tocmai atunci, celălalt a întors capul și văzîndu-l bițindu-se, a crezut că s-a electrocutat. A luat de jos o bucată de lemn și l-a lovit peste mină să-l desprindă de rețea.

— Aaa, ce faci? a strigat primul, inebunit de durere, cu mina fracturată.

Au rămas în continuare prieteni. Toți ceilalți, chiar și inginerul, i-au spus: celui cu mina fracturată că prietenul lui procedase cit se poate de corect și, mai ales, nu-și pierduse firea.

OPREA GEORGESCU

Nu mă iubi și nu uita
Lui Marian Nistor

Nu mă iubi. Sint numai o părere născută între lacrimă și cînt și umbra dintre vorbă și tăcere; acum sint, acum nu mai sint.

Azi vin cu prima negură de seară și miine plec. Și nu-ți va fi ușor. Ți las o coardă ruptă de chitară din sufletul meu rupt de drum și doi

Veni-voi cu o lacrimă de rouă la ora cînd vei crede mai puțin. Dar nu uita. Povestea nu e nouă. Sint veșnic trubadurul pelerin.

Mi-e viața o perpetuă paradă. Întoarcerea, plecare e mereu din maci spre crizanteme de zăpadă. Nu mă certa. Eu nu sint nici al meu

Și nu uita. Sint numai o părere. Nu mă iubi. Și totuși, cînd și cînd, așteaptă-mă în margini de tăcere să vin cu flori de rouă dintr-un cînt.

SANDU ȘTEFĂNESCU

AUREL ȘTEFAN ALEXANDRESCU

MIHAI MATEI

Epigrame

Prevedere
Greierile s-a-nvățat.
Pentru iarna următoare
De pe-acum și-a aranjat,
În spital o internare.

Picturală
Naivitatea a creat
Un curent de anvergură.
Toate pinzele-au zburat,
Pînă la ultima pictură.

Alergie
Nu suportă epigrama
Pe motiv că-l plictisește.
O asemuie cu drama.
Fiindcă-n ea se regăsește.

Dilema
„A Jevărul e în vin”.
Spune un proverb latin.
Vorba asta se repetă
Pentru vin cu etichetă?

DANIEL MILITARU

Aforisme

- Furtunile nu se iese doar în deset.
- Nici înțeleptul nu se îndoiește că trebuie să se îndoaie, nici servilul.
- Pentru bolnav nici-o pernă nu e moale.
- Din cauza limbii, de multe ori tremură dinții.
- Fără rădăcini nu mai poți capta primăvara.
- Poamele fac țuica, țuica face poamele.
- Ce trist estr ecoul celui care cade în prăpastie chiudînd!
- Pentru pesimist moartea nu e decît o groapă ceva mai adîncă.
- Oaia răzleață crede că s-a rătăcit turma.
- Robii poffelor se cred cei mai liberi oameni.
- Cheftiul nu se împacă nici cu sticla goală, nici su sticla plină.
- E greu, foarte greu să niști o inimă de piatră.
- Cu mînuși de box mîinile nu mai încep în buzunare.
- „Jos alcoolul” ar putea deveni deviza tuturor oamenilor dacă unii ar lipi-o pe fundul sticlei.
- Unii valorează aur atît timp cît nu-l au.

N. PETRESCU-REDI

CRISTIAN MIHAILESCU

Peisaj de iarnă

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										

ORIZONTAL: 1) „... iernii”, poezie scrisă de Louis Aragon, poet francez laureat al Premiului pentru pace 1957 (sg. neart.). 2) Cerbil nordului înghețat — Incolăcite în jurul titului în sezonul hibernal. 3) Își petrec iarna la adăpostul saivanelor — Puțină lapoviță! — La 2 și 7 decembrie! 4) Incepe iernatul... la sfîrșitul lui noiembrie! — Grămadă de fin pregătită pentru iarnă — Onomatopee care redă strigătul porumbelului (reg). 5) Localitate în Brazilia — 2-3 nămeți! Apă amestecată cu gheață (pl.). 6) Poet contemporan, care, în 1971, a semnat volumul de versuri „Clopotul nins” (Vasilie). 7) Siglă pentru „Oficiul internațional al epizotilor” — Anexă la motocicletă — Clăbucet-plecare! 8) Inițialele cu care-și semna stampele artistul francez Beatricius — Se lasă înghețul! — A pregăti terenul pentru însămînțare. 9) A luci ca gheața în bătaia lunii. 10) „... de vise”, volum de versuri semnat de Tiberiu Utan, din care desprindem poeziile „Zăpezi” și

VERTICAL: 1) A rămîne împotmolit în zăpadă — Saline. 2) Petrecerea din toiu iernii, la cumpăna dintre ani — Iarna e mai rece... 3) Vine și pleacă iarna (pl.) — Ghețar plutitor (var.) 4) Acoperit cu fulgi de nea — Înghețat „tare”. 5) A expune — Grădina iernii. 6) În raft! — Acoperit de nea — Prinse în ramă! 7) Steluță de zăpadă — Vehicul de sezon. 8) Refrenul cosăilor olteni — Un oarecare (fig.) — Noian (reg.). 9) Chiacură pe jos! — Organizația Națunilor Unite (siglă) — Reusiti la selecție. 10) Ca zilele de iarnă — Vint rece și puternic care suflă iarna. 11) Frig mare, specific iernii — Cristale de gheață.

Dicționar: OCU, ELI, IOE, NBF, ILA, ICS, CLIT.

MIHAI ZGUBEA

Dezlegarea careului din numărul precedent:
SELENA; ADAR; ASELENIZARE; DESE; IO; NIC; ONT;
I; NI; SE; VI; SATELIT; ENEA; ISANOS; A; STANCU;
TE; NIT; RU; CER; UU; JAR; DALB; BRATIANU; A;
VINEA; CALIN.

Hotărîre — Apel

a Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste

Consiliul Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, întrunit în ziua de 21 decembrie 1987, sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, președintele Frontului Democrației și Unității Socialiste, a dezbătut, cu înaltă răspundere și exigență revoluționară, în lumina hotărîrilor de o importanță deosebită adoptate de Conferința Națională a partidului, și a aprobat, în unanimitate, proiectele Planului național unic de dezvoltare economică și socială a Republicii Socialiste România pe anul 1988, Planului de dezvoltare a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și gospodăririi apelor pe anul 1988, Bugetului de stat pe anul 1988, Programul privind autoconducerea și autoaprovizionarea pentru asigurarea bunei aprovizionări a populației cu produse agroalimentare și bunuri industriale de consum pe anul 1988.

Participanții la plenară au exprimat înaltă prețuire și adevărată totală față de magistrul Raport prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului, document care face o amplă analiză științifică a realizărilor obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în anii construcției socialiste, a stadiului actual de dezvoltare a societății românești și stabilește cu profunzime și claritate direcțiile de acțiune în vederea perfecționării, în continuare, a întregii activități economico-sociale pe baza aplicării creatoare a legităților general-valabile ale socialismului științific la condițiile concrete ale țării noastre.

Plenara Consiliului Național al F.D.U.S. își însușește pe deplin hotărîrea Conferinței Naționale a P.C.R. ca Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu să constituie programul de muncă și de luptă al partidului, al întregului popor, pentru realizarea exemplară a obiectivelor Congresului al XIII-lea, pentru unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii în vasta operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare fermă a patriei spre comunism.

Raportul la Conferința Națională, cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara Consiliului Național al F.D.U.S. prefigurează cu claritate liniile directoare de dezvoltare, căile și mijloacele de îndeplinire neabătută a prevederilor planului pe anul 1988, rolul ce revine organizațiilor componente ale Frontului Democrației și Unității Socialiste în concentrarea tuturor forțelor, în mobilizarea energiilor creatoare ale

muncitorilor, țăranilor și intelectualilor în vederea îndeplinirii în cele mai bune condiții a prevederilor de plan pe anul viitor, a hotărîrilor Conferinței Naționale, a partidului, a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism.

Ânimați de profunde sentimente de stimă și prețuire, participanții la Plenară își exprimă, și cu acest prilej recunoștința fierbinte față de secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, eminent revoluționar și patriot înflăcărat, neobosit luptător pentru cauza clasei muncitoare, personalitate de frunte a lumii contemporane, ctitorul celor mai mărețe realizări din istoria neamului nostru, pentru contribuția sa determinantă la elaborarea și fundamentarea planului pe anul 1988 și a liniilor de perspectivă pînă la sfîrșitul acestui cincinal, a căror îndeplinire va situa România în rîndul țărilor cu dezvoltare economică medie.

Cu adevărat respect, Plenara aduce un cald omagiu tovarășei Elena Ceaușescu, ilustru om politic și savant de largă recunoștință internațională, pentru aportul său deosebit la elaborarea și îndeplinirea planurilor și programelor de dezvoltare economică și socială a țării, la sporirea necontenită a eficienței cercetării științifice și tehnologice în toate domeniile de activitate, pentru îndrumarea, cu înaltă competență, a științei, învățămîntului și culturii.

Exprimîndu-și aprobarea deplină, unanimă, față de documentele supuse dezbaterii — izvorite din sarcinile de importanță istorică stabilite de Congresul al XIII-lea, de Conferința Națională, din orientările și indicațiile secretarului general al partidului — Consiliul Național al F.D.U.S. se angajează să dea un puternic impuls activității organizațiilor de masă, obștești și profesionale, să antreneze toate forțele sociale în direcția îndeplinirii neabătute a planurilor adoptate, a Programului privind autoconducerea și autoaprovizionarea în vederea creșterii continue a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, telul suprem al politicii partidului nostru.

Plenara Consiliului Național al F.D.U.S. apreciază caracterul profund științific, realist al prevederilor planului pe 1988, care se întemeiază pe realizările obținute în primii ani ai actualului cincinal, pe potențialul material și uman de care dispun toate ramurile economiei naționale, constituindu-se într-un program concret de activitate pentru toți oamenii muncii, în calitatea lor de pro-

prietari și producători ai avuției naționale.

În spiritul aprecierilor critice formulate de secretarul general al partidului cu privire la faptul că multe unități și sectoare de activitate rămîn datorate societății cu importante cantități de produse nerealizate, Plenara cheamă toate organizațiile Frontului Democrației și Unității Socialiste, pe toți membrii acestora să acționeze cu cea mai mare răspundere pentru încheierea cu rezultate cât mai bune a planului pe acest an și pregătirea temeinică a planului pe anul viitor, pentru îndeplinirea pe ansamblu a întregului cincinal în cele mai bune condiții. Este necesar să se acționeze cu toate forțele pentru respectarea neabătută a normelor de consum energetice și materiale, pentru recuperarea și refolosirea materialelor, a subsansamblor, astfel încît în nici un sector să nu mai apară nici o problemă în ce privește buna aprovizionare a tuturor unităților și realizarea exemplară a planului.

Ca buni gospodari ai mijloacelor materiale și financiare, ai tuturor resurselor țării, să facem totul pentru dezvoltarea intensivă a industriei și îndeplinirea programelor de organizare și modernizare a producției, creșterea productivității muncii, reducerea cheltuielilor materiale de producție, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, pentru sporirea mai puternică a eficienței și rentabilității economice în toate domeniile.

Așa cum ne cere secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, să asigurăm aplicarea fermă a autoconducerii, autogestunii și autofințării, astfel încît sistemul nostru democratic de conducere a vieții economico-sociale, toate organismele democrației muncitorești, revoluționare, de jos pînă sus, să-și îndeplinească rolul hotărîtor pe care îl au în realizarea programelor de dezvoltare a patriei noastre.

Trebuie să facem totul pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a activității de cooperare economică, tehnico-științifică, de realizare a tuturor acordurilor stabilite în cadrul C.A.E.R., precum și cu celelalte țări socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele, fără deosebire de orientare socială. Să acordăm o atenție deosebită producției și realizării exportului, schimburilor economice în general — necesitate vitală pentru dezvoltarea în bune condiții a întregii activități economico-sociale, pentru ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație.

Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste a dat o înaltă expresie voinței unanime, hotărîrii ferme a tuturor forțelor sociale ale țării, a întregului popor de a acționa cu cea mai înaltă răspundere pentru dezvoltarea și mai puternică a forțelor de producție, perfecționarea vieții economico-sociale, pentru îndeplinirea pe scară largă a obiectivelor noii revoluții tehnico-științifice și ale noii revoluții agrare, pentru afirmarea puternică a cuceririlor științei moderne în toate sectoarele economiei naționale.

Împreună cu organele de partid și de stat județene, consiliile populare, toate unitățile de stat și cooperatiste, să acționăm ferm pentru realizarea în întregime a programului de autoconducere și autoaprovizionare, pentru a asigura o aprovizionare a populației cu produse agroalimentare și industriale la nivelul cerințelor optime, ale unei alimentații științifice, raționale.

Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste România, cu privire la situația internațională actuală, la fenomenele deosebite de grave care au loc în viața economică și politică mondială, la căile și mijloacele de promovare și consolidare a unui climat nou, favorabil păcii și colaborării, îndeplinirii dezarmării în primul rînd a dezarmării nucleare.

În spiritul politicii noastre generale, al tradițiilor naștrilor noastre, Plenara cheamă organizațiile Frontului Democrației și Unității Socialiste să se angajeze cu toate forțele în îndeplinirea politicii de pace, dezarmare, în primul rînd nucleară, de realizare a unei Europe unite în diversitatea orînduirii sociale, de colaborare cu toate statele lumii, promovată și neabătută consecvență de România, de președintele Nicolae Ceaușescu.

Avînd în vedere primejdii grave ce amenință viața tuturor popoarelor, dreptul lor legitim la o dezvoltare liberă, de simțămînt, Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste își exprimă convingerea că oamenii muncii de pretutindeni, popoarele, conducătorii politici vor acționa în direcția eliberării lumii de povara înarmărilor, pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră, fără arme și războaie.

Să facem totul pentru apărarea bunului cel mai de preț al omenirii — pacea, susținînd cu întreaga noastră energie politică externă a partidului și statului, bazată pe principii de egalitate în drepturi, independenței și suveranității naționale, neamstecului în treburi interne, avantajului reciproc, renunțării la forță și la amenințarea cu forța în relațiile dintre state, dreptului fiecărui popor de a-și alege liber calea dezvoltării sale, în concordanță cu voința și aspirațiile proprii.

Cetățeni ai României socialiste !

În pragul celei de-a 40-a aniversări a proclamării Republicii — năzuința dintotdeauna a celor mai înaintați oameni ai poporului nostru — și a Anului Nou, ne facem o datorie de conștiință din a exprima recunoștința profundă față de acțiunile neobosite a celui mai iubit fiu al națiunii noastre, ctitorul strălucit al României moderne, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru creșterea nivelului de bunăstare și a gradului de civilizație și cultură al întregului popor, pentru îndeplinirea marilor opere de înflorire multilaterală a patriei, într-o lume a păcii, înțelegerii și colaborării.

Să acționăm neobosit, cu întreaga putere de muncă și de creație, pentru a da viață prevederilor cuprinse în planul de stat pe anul 1988 și pe întregul cincinal, pentru întărirea și dezvoltarea continuă a proprietății socialiste ca bază a sporirii permanente a venitului național și a avuției naționale, a nivelului de trai material și spiritual al tuturor celor ce muncesc !

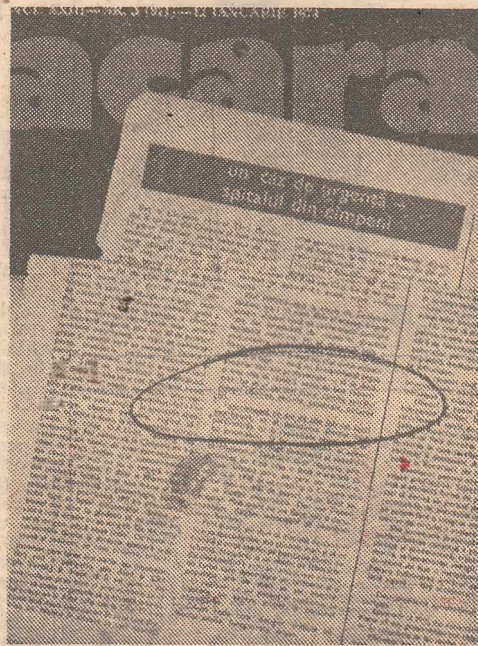
Să răspundem cu devotament, cu spirit revoluționar și patriotic mobilizatoarelor îndemnuri cuprinse în magistrul Raport prezentat Conferinței Naționale a partidului și în Cuvîntarea rostită în cadrul Plenarei de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, să acționăm cu abnegație și dăruire pentru îndeplinirea hotărîrilor privind dezvoltarea economică și socială a țării în anul 1988 și în întregul cincinal ! Să dăm astfel expresie voinței noastre neclintite ca, strîns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, să nu preocupăm nici un efort pentru ridicarea României pe noi culmi de civilizație și progres, pentru creșterea prestigiului patriei noastre socialiste în lumea contemporană !

Fotoreportajul acestui număr

Un reporter care și-a văzut orgoliul satisfăcut: a ridicat, în numele oamenilor o problemă, care, iată, în climatul nostru democratic a devenit fapt împlinit

SPITALUL DIN CÎMPENI

de Cici Iordache Adam și Victor Rădulescu

Îl veți găsi la chioșcuri înainte de Anul Nou

ALMANAHUL FLACĂRA '88

și vă veți convinge că ultimul
nu este întotdeauna pe ultimul loc

Numărul următor al revistei Flacăra — primul din
noul an — va apărea miercuri, 6 ianuarie

Flacăra, Redacția : București, Piața Științei 1, căsuța poștală 3312, cod 71 341. Telefoane : 17 60 10 ; 17 60 20, interioare : Actualitatea politică : 25 60 ; Publiciști-comentatori : 25 60 ; Reportaj economie : 17 00 ; Știință : 21 28 ; Cultură-învățămînt : 14 57 ; Probleme moral-cetățenești : 14 53 ; Sport : 17 00 ; Scrisori-audiențe : 25 42 ; Foto : 25 28 ; Secretariat de redacție : 21 23 ; Secretariat redactor șef : 20 02. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Științei”. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA” — sectorul export-import presă P.O. Box 12-201, telex 10 876, prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Prețul revistei: 3 lei